

கந்தைக்க

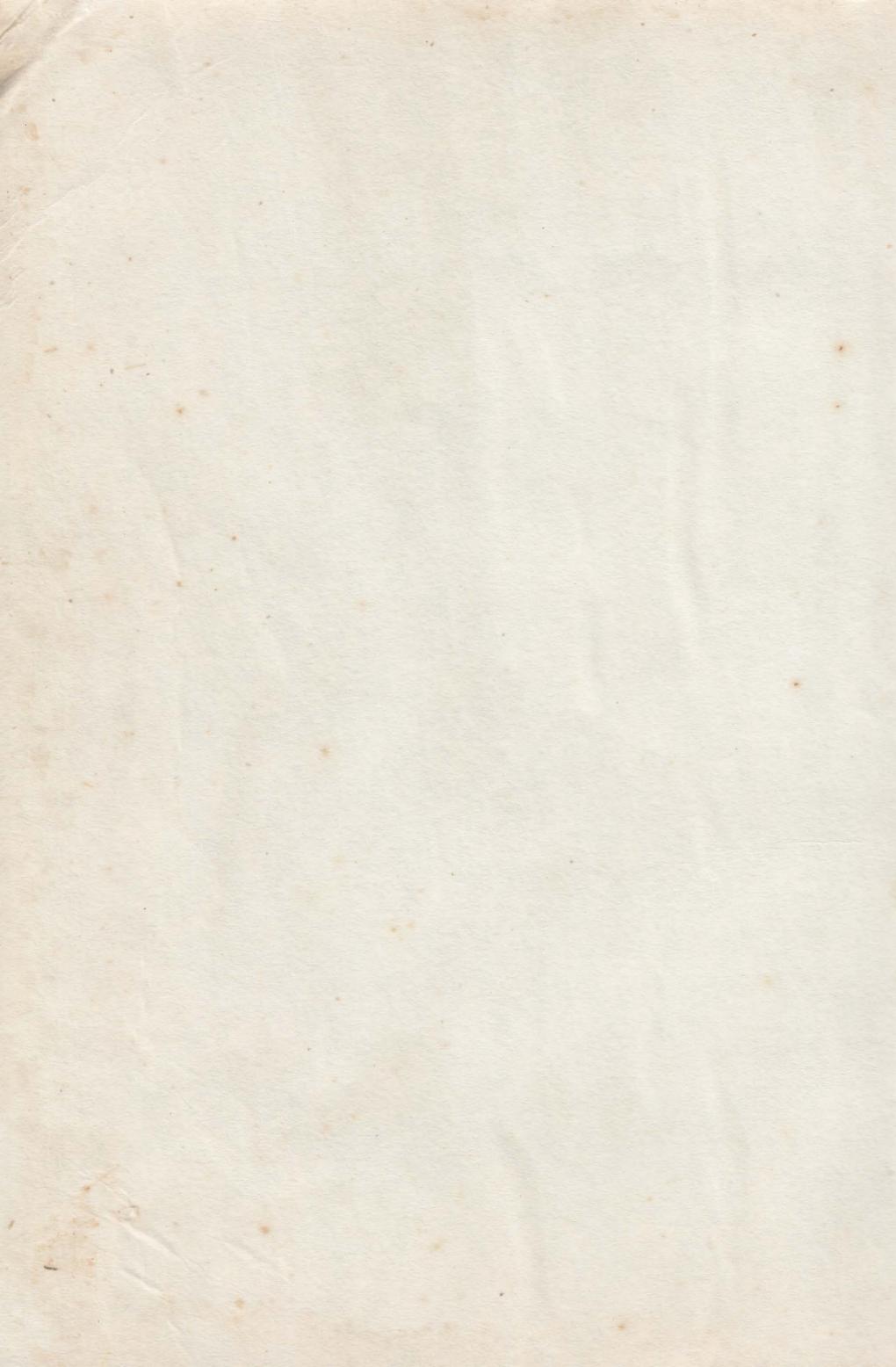
காவியம்

தொகுப்பு :

ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா

வெளியீடு :

ஈழத்து இலக்கியச் சோலை

Thomson, G. & Griswold
05/05/98

प्राचीन विद्यालय
कलाकृति

கங்கைக் காவியம்

கங்கைக் காவியம் என்று பயம் கொடு
கங்கை நூலாகும் என்றும்
நாள்தோற்காலத்திலே ஏன் என்று சொல்லுகிறே

தாது 1991 : கங்கைக் காவியம் கங்கைப்பட்டிய
கங்கை முப்பு காவிய நூலாக
கங்கை கங்கை நூலாக வேலை கார்க்கப
நூலாக வேலையினை புது நூலாக

0001

நாள்தோற்
நாள்தோற் கங்கை நூலாக
நாள்தோற் கங்கை நூலாக
நாள்தோற் கங்கை நூலாக
நாள்தோற் கங்கை நூலாக
தொகுப்பு

ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா

ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா : கங்கைப்பட்டிய
ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா : கங்கைப்பட்டிய
ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா : கங்கைப்பட்டிய

தாது 200 : கங்கைப்பட்டிய
ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா : கங்கைப்பட்டிய
ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா : கங்கைப்பட்டிய
ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா : கங்கைப்பட்டிய

ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா : கங்கைப்பட்டிய

வெளியீடு

சமுத்து இலக்கீயச் சொலை

21, ஓளையொர் வீதி,

தீருக்கோணம்பை.

1997 கார்த்திக.

வெளியீடு

7

க்குறள்

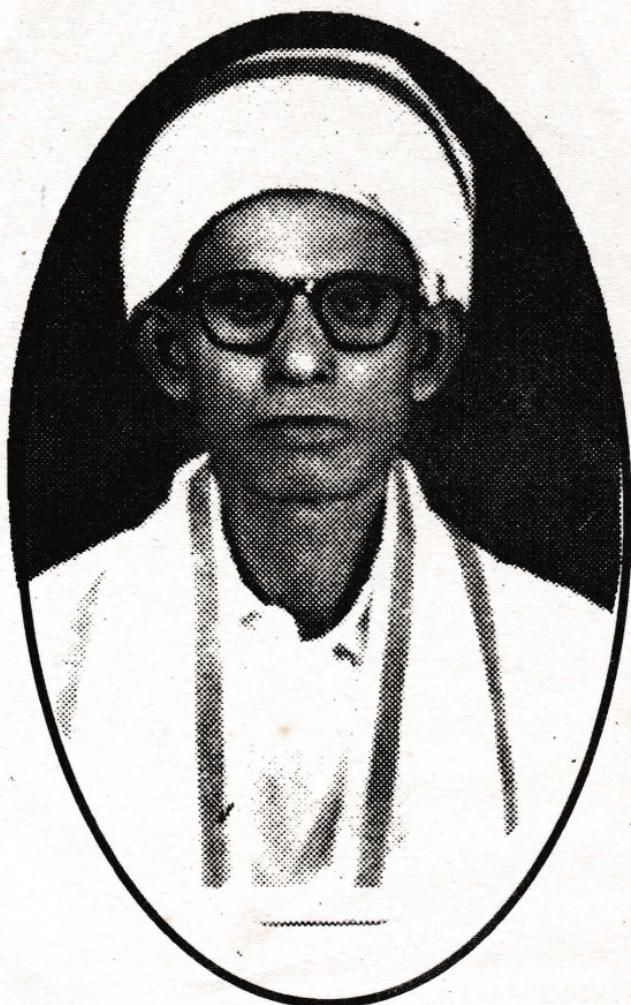
நூல் பெயர்	:	“கங்கைக் காவியம்”
தொகுப்பாசிரியர்	:	ஏ. எஸ். உபதேஷ்வரன்
முதற்பதிப்பு	:	கார்த்திகை 1997
பக்கம்	:	42
பிரதிகள்	:	1000
வெளியிடுவோர்	:	ஸ்ரீத்து இலக்கியச் சோலை 21, ஒளவையார் வீதி, திருக்கோணமலை.
அச்சகம்	:	ஸ்ரீ கணேச அச்சகம் 28B, புதிய சோனகத் தெரு, திருக்கோணமலை. தொலைபேசி : 026-22617
அட்டை வடிவம்	:	அமர்
விலை	:	ரூபா 45/-

இள்ளோ..

- ★ சமர்ப்பணம்
- ★ அணிந்துரை திரு. எம். எச். எம். அவர்ஃப் பா. உ. அமைச்சர் கப்பல்துறை, துறைமுகங்கள், புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு அமைச்சு
- ★ ஆசிச் செய்தி திரு. ஜி. கிருஷ்ணராமத்தி வட-கிழக்கு மாகாண பிரதம செயலாளர்.
- ★ வாசல் படியில் உங்களுடன் அல்லூஜ் நஜீப் அப்துல் மஜீத் பா. உ.
- ★ அணிந்துரை ஜனாப். வி. ஏ. கய்
- ★ மதிப்புரை தமிழ்மணி. வ. அ. இாசிர்ட்னம்
- ★ முன்னுரை ஜனாப். ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா
- ★ வெளியீட்டாளர் உரை த. சித்தி. அயர்சிங்கம்.
- ★ புலவர் சாலையார்
- ★ கங்கைக் காவியம்
- ★ தோப்பூர் குப்பைத் தம்பிப்புலவர்
- ★ குறிஞ்சாமுனைக் காவியம்
- ★ முதூர் உமறு நெய்னாப் புலவர்
- ★ புகாரிக் காவியம்.

சமர்ப்பணம்

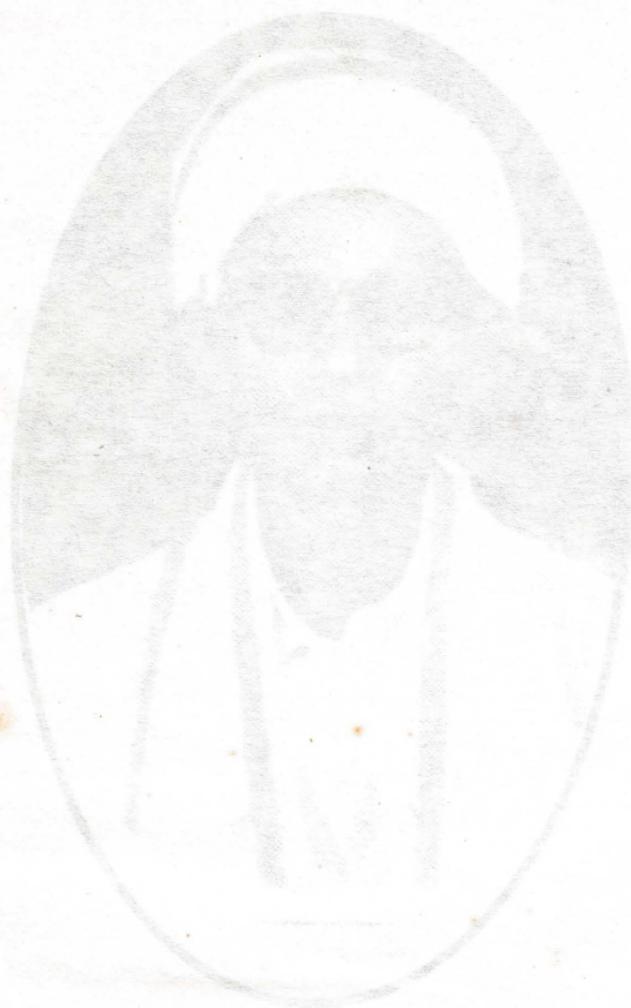

முதூர்
உமரு நெய்னாப் புலவர்

1907-08-12

12-11-1963

of
Interactions

Image

Image Processing

OpenCV

OpenCV

கப்பல்துறை, துறைமுகங்கள் புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு
மரண்புமிகு அமைச்சர்
எம். எச். எம். அஇஞ்சர.ப் பா. இ. அவர்கள்ன்

அணிந்துரை

இப்பழம்பெரும் வடிவம் கொண்ட காவியத்திற்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

தமிழ் மொழிக் கவிதைகள் தனது இறுக்கமான - கட்டுக்குலையாத - அழகு காட்டும் தன்மையினின்றும் காலத்துக்குக் காலம் இறுக்கம் தளர்ந்தும், கட்டுக் குலைந் தும் அனுபவ வளர்ச்சிகண்டு வந்திருக்கின்றன. தமிழ்க் கவிதையின் கட்டுக்களை அவிழ்த்து உதறி உரப்போட்டு பர்மர மக்களுக்குப் படையலாக்கியதில் முதன்மை வகிப் பவர் பாரதிரப் புரட்சிக் கோவையிட்ட பாரதியாகும்.

இந்தப் பாரதி எனும் சாரதி ஆரம்பித்த புதுக் கவிதைப் பயணம் இன்று பல பரிமாணங்களைக் கண்டு வளர்ச்சியின் உச்சத்தில் நிற்கிறது. புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்குக் காரணம் பெரும்பாலான மக்கள் இதனை விரும் பிப் படிப்பதாகும். பெரும்பாலான மக்களின் விருப்பத்திற் குக் காரணம் புதுக்கவிதை இலகு தமிழில் புனையப்படுவதாகும். இதனால் இன்று கல்வியறிவு குறைந்த சாதாரணர் களும், பாமரர்களும் கூட பெருமளவில் கவிதைகள் வாசிப் பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

முன்னொரு காலத்தில் மேதாவிகள் மத்தியில் பெரும் விமர்சனத்துக்குட்பட்டிருந்த “கலை, கலைக்காக அல்ல, கலை மக்களுக்காகவே” என்ற கருத்தை இன்று இலக்கிய உலகு சர்வசாதாரணமாக ஏற்றுக் கொண்டுள் எது, எமது எவ்விதக் கலைப் படைப்பும் மக்களைச் சென்றடையும் வகையில் அமைதல் வேண்டும். இல்லை யேல் பண்டிதர்களும் உயர்கல்வி கற்றோருமாக இருக்கின்ற

மிக்ச்சிறிய தொகையினருக்கே அவை சென்றுடையும். இதனால் சமூகம் எவ்விதப் பயணையும் அடையப் போவதில்லை. இக்காரணங்களால்தான் இன்றைய காலகட்டத் தில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் மன்னாதி மன்னாகமக்கள் தமிழ் முடிதுரிக்க முழுந்திருக்கிறது.

ஆனாலும், இலகுதமிழ் கவிவடிவம் குடிக்கொண்ட மணிமுடியில் பதித்த வைரங்களாக பளிச்சிடுவன மற்காலத்துப் பாக்கள்தான் என்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. எமது தற்கால சந்ததிக்கு பழைய கவிவடிவங்களை மீள் அறிமுகம் செய்ய வேண்டிய ஒரு கடமையும் நமக்குண்டு. யாப்பிலக்கணப் பிழைகளின்றி யாக்கப்பட்ட கவிப்படைப்புகளும் வெளிவர ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இன்றையப் பத்திரிகைகளின் கவிதைப் பக்கங்களை மூஸ்லிம் இளங்கவிஞர்களின் படைப்புகள் அலங்கரிப்பதைக் காணலாம். இந்தக் கவிஞர்களுக்கும் இவர்களின் அபிமான வாசகர்களுக்கும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையில் வாழ்ந்த மூஸ்லிம் புலவர்கள் எவ்வளவு அக்கறையுடனும், திறனுடனும் இலக்கண மரபு பேணி கவிதைகளை யாத்துள்ளார்கள் என்பதை அவ்வாறான கவிதைகளைக் கொண்ட புத்தகங்களை வெளியிடுவதன் மூலம் நிருபணம் செய்தலும் காலத்தின் அவசியமாகும். இந்த வகையில் இப்புத்தகம் தனது கடமையை கச்சிதமாக நிறைவேற்றி வைக்கும் என்று நம்புகின்றேன். இளந்தலைமுறை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இதனைப் படித்தல் வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்கிறேன்.

45, லேடன் பஸ்தியான் வீதி,
கொழும்பு - 01.

வடக்கு ~ கிழக்கு மாகாண பிரதம செயலாளர்

ஐ. கிருஷ்ணமூர்த்தி

அவர்களின்

பிரதம விவரங்கள் அதைப் பற்றி இருப்பது என்று பொலிபோலி நிலைப்

நிலைப் பிரதம விவரங்கள் அதைப் பற்றி இருப்பது என்று பொலிபோலி நிலைப்

ஆச்சி செய்தி

“கங்கைக் காவியம்” கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிடுவதன் மூலம் “ஸழத்து இலக்கியச் சோலை நிறுவனம்” போற்றுத்தக்க பணியொன்றைச் செய்துள் எது. காலம் என்னும் வெள்ளத்தில் அள்ளுண்டு செல்லாமல் ஓர் அருஞ்சொத்து பாதுகாக்கப்பட்டுள் எது. திருகோணமலையில் வாழ்ந்து மறைந்த புலவர்கள் இயற்றிய இது போன்ற இலக்கியச் செல்லவங்களை நாம் இழந்து விட்டோம். இருப்பவற்றையாவது பாதுகாத்து வைக்காவிடின் நமது பிற்சந்ததியினர்க்கு பெரும் தீங்கை இழைத்தவர்களாவோம். “கங்கைக் காவியம்” 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்காற்றிலும் வாழ்ந்து மறைந்த முஸ்லிம் புலவர்கள் மூவரின் படைப்புக்களின் தொகுப்பாகும். இந்நால் முதூர் மக்களின் வாழ்க்கையினை அழகுறச் சித்தரிக்கின்றது.

இந்நாலை வெளியிடுவதன் மூலம் “ஸழத்து இலக்கியச் சோலை” நிறுவனம் இலாபம் ஈட்டுதல் முடியாது. அது அந்நிறுவனத்தைச் சார்ந்தோரின் நோக்கம் அன்றி, உயிர்வாழும் எழுத்தாளர் ஒருவர் தம் நூலை அச்சிட்டுப் பிரசரிப்பது தம் ஆத்ம திருப்தி கருதியதாகவும் இருக்கலாம். இவ்வெளியீடு தன்னலம் கருதாப் பொது நோக்கைக் கொண்டது. ஒரு இலட்சிய தாகத்தின் அறிவுத்தேடலின் - கலை

ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடு இது. இந்நிறுவனத்தின் முயற் சிக்களை ஊக்குவித்தல், பாராட்டுதல் பொது மக்கள் அனைவரினதும் கடனாகும். வெறும் வாய்ச் சொற்களால் அமையும் பாராட்டு மட்டும் போதாது. அவர்கள் படைப் புக்களை விலைக்குப் பெற்று உற்சாககம் அளித்தல் வேண்டும். அச்சில் வெளியிடப்படும் நூல்கள் கூட ஜெந்து பத்து வருடங்கள் மறைந்ததும் கண்ணால் பார்ப்பதற்கும் அரியனவாய் மறைந்து விடுகின்றன. எமது பொது நூலாகங்கள், கல்லூரிகள், பிறபொதுத் துறை நிறுவனங்கள் அறிவுச்சாலைகள் நூல்களைப் பாதுகாத்துப் பேணுவதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. இலக்கியச் செல்வங்களை வெளிக்கொண்டதல் மட்டு மன்றி, அவற்றைப் பாதுகாக்கவும் பேணவும், பிறருக் குப் பயன்படுவதற்கும் ஏற்ற வழிமுறைகள் பற்றியும் நாம் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

ஸ்ரீத்து இலக்கியச் சோலை நிறுவனத்தின் பணி கள் மேன் மேலும் ஒங்குக என வாழ்த்துகிறேன்.

ஜி. கிருவட்ணமூர்த்தி,

பிரதம செயலாளர்,
வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபை,
திருக்கோணமலை.

23-10-97

வரசல் மதியில் உங்களுடன்.....

எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே!

“நிறை மொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறை மொழி காட்டி விடும்”

என்னும் குறஞுக்கு அமைய, உலகில் அழியாது
வாழும் காவியம் படைத்த எம் பகுதி புலவர்களை நினை
வில் கொண்டு “கங்கைக் காவிய”மாக எம்முடன் உலா வர
வைத்த ஐணாப் A. S. உவைத்துல்லாவும் வெளியிட்டா
ளர் திரு. சித்தி அமரசிங்கழும் மிகுந்த பாராட்டுக் குரிய
வர்கள் - கெளரவப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்கள்.

19ம் நாற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் முதூரில்
வாழுந்த புலவர் சாலையர் முஹம்தீன் அவர்கள் “கங்கைக்
காவியத்தைக்” கண்முன் கொணர்ந்தவர்.

தோப்பூரைச் சார்ந்த புலவர் குப்பைத்தம்பி (1868ல்
பிறந்தவர்) அவர்கள் குறிஞ்சாமுனைக் காவியம் படைத்தவர்.

முதாரைச் சேர்ந்த புலவர் உமரு நெய்னார் (பிறப்பு
1907) அவர்கள் வைத்தியர் பத்தினியரிடம் தமிழ் கற்று
ஜம்பெரும் காப்பியங்களுக்கு அறிமுகவுரை எழுதியதோடு
“புகாரிக் காவியமும்” படைத்தவர்.

இவர்கள் போன்று மேலும் பலர் வாழுந்து மறைந்து
விட்டார்கள். ஆனால் இவர்கள் எவருமே எந்தப் பல்கலைக்
கழகத்திலும் கல்வி பயிலாத மேதைகள் ஆவார்கள். இவர்
களின் வாய்மொழிக் காவியத்தால் தமிழ் அன்னைக்கு
சாற்றிய பாமாலைகள் ஆயிரமாயிரம். ஆயினும் இவற்றை
ஆவணமாக்க முடியாது போனது தூர்அதில்டம் தான்.
இக் காவியங்கள் அனைத்தும் தவறவிடாது ஒழுங்கமைக்

கப்பட்டு நூலாக ஆக்கம் பெறின், எம் கலாசார விழுமியங்களை வெளிக்கொண்ரவதோடு, ஏன்? பல்கலைக்கழகத்தின் பாடநூலாகக்கூட மினிரலாம் என்பதில் எவருக்கும் முரண் பட்ட வேறுகருத்து இருக்காது என என்னுகிறேன்.

நகரம் சார்ந்த கிராமங்களில்தான் வியப்புமிகு வாய்மொழிக் கலிகள், தொழிலை மையமாகக் கொண்டு புனையப்பட்டு பாடுவதை நாம் அறிவோம். அதில் காதல், சோகம், நகைச்சுவை, காமம் போன்ற பல உணர்வுகளை மிக துல்லியமாக வெளிப்படுவது சிந்திக்கவேண்டியவையாகும். இவ் இலக்கியத்தை வெகுவாக விரும்புவதற்குக் காரணம், என் தந்தையாரும் இவ் விலக்கியம் பால் ஈர்ப்புக் கொண்டவர். இலக்கிய வாதியாக அவர் பதித்த தடம் தான் இதுவரையும் ஸ்திரமான தடத்தை அரசியலிலும் பதிக்க வைத்ததென்றால் அது மிகையாகாது. அதிலும் நான் கிரா மத்துமண்ணோடு பழக்கப்பட்டவன் என்பதால் இவ்வாய் மொழி இலக்கியத்தின் தன்மை நன்கு உணரவேன்.

மேலும்,

இக் “கங்கீகக் காவியம்” என்னும் நூல் இப் பகுதியில் வாழ்ந்த மூன்று புலவர்களை மட்டும்தான் உள்வாங்கியிருந்தாலும் கூட, இன்னும் பல புலவர்கள் வாழ்ந்ததையும், அவர்களின் சுவடுகள் வெளிப்படாது இருப் பதையும் அறிவோம். போற்றப்படவேண்டிய இம்முயற்சி தொடரப்பட வேண்டும் என்பதே என் அவர்; என்று கூறி இலக்கிய சுவைஞர்களில் ஒருவனாக நின்று விடைபெறுகிறேன்.

நன்றி

அல்வாஜ் நஜீப் அல்துல் மஜீத்
பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினர்

04-11-1997

திருக்கோணமலை மாவட்டம்.

இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன
முன்னரன் முஸ்லிம் சேவைப் பணிப்பாளர்
அவர்களின்

அணிந்துரை

புதுக்கவிதைக் காலமிது. அதனாலேதான் மரபு வழிச் செய்யுட்களைக் காண்பது அரிதாகவுள்ளது. கால மாற்றத்தோடு கலைப்படைப்புகளின் வடிவம், உள்ளடக்கம் என்பனவற்றிலும் வேறுபாடுகள் ஏற்படு வது இயல்பே. ஆயினும் புதுக்கவிதை என்பது பொது வாகப் புதுமையுமற்ற, கவிதையுமற்ற சொல்லோவியங்களே என்பது மரபுவாதிகளின் கருத்தாகவுள்ளது. கேள்வி ஞானத்தால் பாடலாம்; பாட்டும் இயற்றலாம். ஆனாலும் அத்தகைய முயற்சிகள் நிலைத்து நிற்குமா என்பதே கேள்வி. பா புனைவோர் இலக்கண விதிக களைக் கற்றுத் தேர்ந்து பின்னர் பரிசோதனை செய் வதென்பது வேறு; அடிப்படையையே அறியாமல் பரிட்சார்த்த முயற்சியில் இறங்குவது, ஆழமறியாமல் காலை விடுவதற்கு ஒப்பாகுமங்ரோ? இலக்கிய முயற்சியின் செய்யுள் இயற்றுதல் மொழியாட்சியின் ஓர் உயர்ந்த நிலையாகும். ஆயினும் இந்த நியதிகளையெல்லாம் பூர்க்களித்த நிலையில் ஆக்கங்கள் வெளியாகின்றன. ஆகவே இதன் பின்விளைவுகள், காலப்போக்கில் ஏற்படுத்தக் கூடிய தாக்கங்களைப் பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது மறுக்க முடியாதது.

இவ்வாறான பின்னணியில், மரபு வழிவந்த மூன்று புலவர்களின் ஆக்கங்களைப் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியபோது அது எனக்கு ஒரு புது அனுபவமாகவே அமைந்தது. இதிலே ஒரு தனிச்சிறப்பு என்னவெனில், இம்மூன்றும் நான் பிறந்த ஊரான தோப்புரை உள்ளடக்கிய கொட்டியாபுரப்பற்றைப் பின்னணியாகக் கொண் டிலங்கும் இரு பெரும் ஊர்களான முதூரையும் முன் னையதையும் சேர்ந்த புலவோரால் இயற்றப்பட்டவை

யாகும். புலவர் சாலையான் “கங்கைக்காவியம்” உமறு நெய்னாப் புலவரின் “புகாரிக் காவியம்” வைத் தியர் எம். குப்பைத்தம்பிப் புலவரின் “குறுஞ்சா முனைக் காவியம்” ஆகிய மூன்றும் முதூர்ப்பகுதியின் சீர்மை யைப் படிப்போர் மனதி ல் படக்காட்சி போலக் கோலங்காட்டுகின்றன; இயற்கை வளமும் எழிலும் அவற்றில் இழையோடுகின்றன. காலத்தாலழியாத இக்காவியங்கள் உங்கள் நெஞ்சங்களை நிச்சயம் கவுருமென்றே நம்புகிறேன். இதோ அதற்கான காரணம்.

“புவியினில் விளங்கு மிம் முதூரெனும்பதி
பொங்குநதி பாய்வதனாலெங்கும் வளமாகி
கவினொழுகு செந்நெலொடு கன்னலு மலந்து
காட்சி தருகின்ற திருமாட்சி பெறுநாடு.
நாட்டையான் மருத்தாலிலமென்று சொல்வேனோ?
நற்கடற் சாருமொரு நெய்தலென்பேனோ?
நீட்டிய மலைசாரற் குறிஞ்சி நிலமாமோ?
நெடுங்கான மூல்லை நிலமென்று பகர்வேனோ?”

பகர்வதற்கரிய நிலம் நாலு மொன்றாகப்
பாங்காக வோரிடஞ் சேர்ந்திருந்தது போல்
தகுதியற வளமெல்லாங் குறையாதிருந்தவித்
தன்மையுறுநாடு மிகு தொன்மையுறு நாடு”

இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார் உமறு நெய்னாப் புலவர். செய்யுள் மரபுவழிவந்த கவிதையானாலும் எனிய சொற் களால், எவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் இந்த புகாரிக் காவியம் அமைந்துள்ளது.

இனி, குப்பைத் தம்பிப் புலவரின் “குறுஞ்சா முனைக் காவியம்” என்ற காவியத்திலிருந்து சில அடிகளைச் சுவைப்போம்-

விருந்திற் கலந்து கொண்டோரின் பெயர் விவரங் களைக் குறித்தபின் புலவர் தொடர்கின்றார்.

“பாவாவுடன் சின்ன பாப்பு முகைதீனும்
வட்டய விதானுடைய அப்துல் றகுமானும்
தேவாலயங்கண்டு யாவரும் மகிழ்ந்து
திருகோணமலையேக முதல்மையும் எழுந்தார்.

எழுந்ததிலிருந்து சிலரோடவரும் ஏகி
ஏற்றபடி அரிசி கறி மசலா நெய் முதலாய்
உள்ளந்து பயர் காய்பிஞ்சு கனிவகையனைத்தும்
ஓர் பொழுது வாங்கியே ஒரிடம் சேர்த்து

சேர்த்ததிலிருந்து கிடாய் ஜந்ததுவும் வாங்கி
செப்புதற் கரிதான வாணமொடு கூட்டும்
நேர்த்தியதுவான குழல் மேளகாரரையும்
நேர் பண்ணி ஊர்வந்து நேசரைக்கண்டார்.

இவ்வாறு தொடர்கிறது விருந்துக்கான விவரணங்கள்.

அடுத்து, புலவர் சாலையர் நம்மைப் பயணத்துக்கு
அழைத்துச் செல்லும் வழிகாட்டியைப் போல், வெவ்
வேறு இடங்களுக்கு அவ்வவற்றிற்கேயுரிய தனித்து
வமான சிறப்புக்களை விவரிக்கிறார்.

“மாங்கனி ரசத்தோடு பலாக்கனிகளோர்பால்
வாழை மாதுளை தாழை குழவ்தொரு பாலில்
தேன் கருப்பஞ் சோலை செறிவதொருபாலில்
தேவியே பலபுட்ப சாதி மரமோர் பால்

பாலெடுத்து அட்சரம் அழிக்கும் றோப்பாவும்
பலவர்ணைச் சாய முறுசம் பங்கித் தருவும்
நாலனைய இடையார்கள் தலைமிஞுக்கும்
நாதன விருட்சமிது சாதுரியமாதே. தைலமிது

சாதுரிய மாங்கொக்கு நாரையிது பாராய்
தயவான இலந்தையாடி தான் முடிக்குத் தெத்தி
கோகிலமே எலுமிச்சையாடி தான்மினாலே அங்கு
குணமான வெள்ளை மாந் தோட்டமெனலாமோ!”

மாதிரிக்கு மும்முன்றாக, புலவர்கள் மூவரினதும் செய்யுட்கள் இங்கு தூப்பட்டுள்ளன. இவை உணர்த்தும் அன்றைய காட்சிகளை, இங்கு இன்று காண முடியாதிருக்கலாம். ஆகவேதான் அவை மேலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அக்காலப் புலவர்களின் ஆக்கமுறைகளையும் அவர்கள் கையாண்ட கருப்பொருட்களையும், அவர்களின் ஆஞ்சைமச் சிறப்பினையும் நம் காலத்தவர்களும் பின்வரவிருப்போரும் அறிந்து கொள்வதற்கு இவை பெரிதும் உதவும். என்பதில் ஜயமில்லை.

அத்தோடு, இன்றைய குழலில் பெருத்த சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் இந்த மூன்று காவியங்களையும் தேடி அலைந்து சேர்த்துத் தொகுத்த ஜனாப் ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா ஆசிரியர் உண்மையில் பாராட்டப்பட வேண்டியவர். ஊரவர் என்ற வகையிலும், உற்றவர் என்ற முறையிலும் அவர் தமது கடப்பாட்டைக்கணக்க்கீழ்த்துகிறேன்.

உரிய ஊக்கமின்றேல் அரிய ஆக்கங்கள் கூட அநாதரவான நிலையில் அவல நிலைக்கு உள்ளாகக் கூடும். அதனால் உரிய பயன் எவருக்குமே எட்டாது போய்விடும். அதிலும் குறிப்பாக நமது பின்தங்கியபகுதிகளைச் சேர்ந்தோரின் ஆக்கங்களாயின் நிலைமை மேலும் சிக்கலாகவிடும். அதிஷ்டவசமாக (சித்தி) அமரசிங்கம் என்ற பெருமகனாரின் இடைவிடாத முயற்சியால் அந்நிலை தவிர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை நினைக்க நெஞ்சம் மகிழ்கிறது. நம்மவர் என்ற நல்லுணர்வோடு, இன பேதங்களுக்கு அப்பால் நின்றும் இந்த நூற்காரியத்தை ஆழ்நிவரும் அமரசிங்கம் அவர்களின் பங்களிப்பு நிலையான பயனைத் தரும் என்பதில் ஜயமில்லை. ஏற்கனவே அரிய பல ஆக்கங்களைப் பல்வேறு அசெளக்கியங்களுக்கு மத்தியிலும் வெளியிட்டு வெற்றிகண்ட அன்னாரின் ஆக்கமுயற்சி தொடர மனமார வாழ்த்துகிறேன். ஈழத்து இலக்கியச் சோலையின் அளப்பரிய பணி தொடர, வீறுகொண்டு வெற்றி நடைபோட, நம் அனைவரின் பங்களிப்பும் உறுதுணை புரிய மாக

மத்புறை

காலுக்குக் கீழே கூழாங்கற்களையும் மனைவியும் அரித்துக்கொண்டு சுழித்தோடும் மகாவலி ஆற்றிலே இடுப் பளவு நீரில் நின்று கொண்டு முங்கிக் குளித்திருக்கிறீர்களா? அம்மாநதி வளைந்தோடும் இடங்களில் வெண்மனைலைக் கொட்டிப் பரத்தியிருக்கிறதே; அந்த மணற்றிட்டில் மருதமர நிழலில் நீங்கள் சயனித்திருக்கிறீர்களா? அப்படிச் சயனிக் கையில் மாவலித்தேவியின் சீதாச் சூல்களாச் சுமந்து வரும் தென்றற் காற்றின் வருடலைச் சுகித்திருக்கிறீர்களா?

மாவலியின் சங்கமத்திட்டில் அமைந்த முதூரில் பிறந்த நான், அவைகளையெல்லாம் சுகித்திருக்கிறேன், அந்தச் சுகிப்பின் “நனவிடைத்தோய்தலை” கடந்த பத்து ஆண்டு களாக இரைமீட்டு ரசிக்கிறேன். நாட்டின் இன்றைய குழுப் பநிலை காரணமாக யதார்த்தத்தில் அவைகளைச் சுகிக்க முடியவில்லை. இந்த நிலை நீடித்து, முதூரின் இளைய தலைமுறையினர் மகாவலி ஆற்றில் கும்மாளமுடிக்கும் சுகத்தை நிரந்தரமாகவே இழந்து விடுவார்களோ என்று ஏங்குகிறேன்.

ஆனாலும் நாம் கொடுத்து வைத்தவர்கள். ஈழத்திரு நாட்டின் வற்றாத வளந்தியான மகாவலி கங்கையைப் பற்றி எம்முன்னோர் நேர்த்தியான பாடல்களை நமக்காகப் பாடி வைத்துள்ளார்கள்! அப்பாடல்களிற்குளித்துத் திளைக்கலாம்.

சிவபெருமானின் தலையிலே அமைந்திருந்த கங்கா தேவி, பார்வதியின் கடுங்கோபத்திற்குப் பயந்து, சிவனாளின் கற்றைச் சடையினுள் புல்நுனிப் பனித்துளியளவாய் ஒளிந்து கொள்ள, கங்கையைப் பார்வதியிடமிருந்து காப்பாற்ற என்னிய சிவபெருமான், அவளைத் தன் சுட்டுவிரலால் நிமிண்ட எடுத்து தெற்கே இந்து சமுத்திரத்தில் எறிந்தாராம். இந்து சமுத்திரத்திலும் தன்சயத்தை இழக்காத கங்காதேவி, சிவ பிரானை நோக்கித் தவஞ்செய்து, அவர் அருள்பெற்று,

சமுத்தின் சிவனொளிபாதமலைக்கு வந்தாளாம். சிவனொளி பாதத்திருவடிகளைவலம்வந்த கங்காதேவி வடக்கே பார்த்த போது சிவபிரானுறையும் தென்கைலையாம் திருக்கோண மலையைக் கண்டாளாம். மீண்டும் சிவனொளிடமே போய்விடுகி றேன் என்ற ஆக்ரோஷத்தோடு சிவனொளிபாதமலையிலிருந்து திருக்கோணமலையை நோக்கி ஓடத்தொடந்தினாளாம் என்று மிக மிக நேர்த்தியான கதையைப் பாடிவைத் திருக்கிறான். திருக்கோணாசல புராணக்காரன்; நம் அன்னை மகாவலித்தேவிக்கு.

அதற்கும் பின்னால் வந்த திருக்கரசைப் புராணம் பாடிய யாரோ ஒரு கொட்டியாபுரப்புலவன் (திருக்கரசைப் புராணம் பாடியவர் பெயர் தெரியவில்லை. ஆனால் அப் புராணத்தைப் படித்தால், அதைப் பாடியவன் கொட்டியாபுரத்தானாகவே இருக்க வேண்டும். எனக்குத் தோன்றுகிறது) மகாவலி கங்கையைப்பற்றி மிக மிக நேர்த்தியான, கவித் துவ காம்பீரயமிக்க பாடல்களை நமக்காகப் பாடிவைத்து விட்டுப்போயிருக்கிறான் தனது திருக்கரசைப் புராணத்தில்.

இந்தப் புராணகாரர்களுக்குப் பின்னால் முதூரின் முஸ்லீம் புலவர் ஒருவர் “கங்கைக் காவியம்” என்று பாடி வைத்திருப்பதை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். சாலையர் எனப் பெயர் பெற்ற புலவர் ஒருவர் அதைப்பாடியதாகக் கேள்வி. முதூர் மத்தியமகா வித்தியாலயத்தின் முன்னை நான் அதிபர் காலஞ்சென்ற ஜனாப் எம். எம் கே. முகம்மத் அவர்கள் கங்கைக்காவியத்தை அடிக்கடி வாய்விட்டுப் பாடி யதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அந்தக்காவியம் அச்ச வாகனம் ஏறுகையில் அக்காவியத்திற்கு முன்னுரை எழுதக் கிடைத்தமையை நான் வாழ்க்கையில் பெற்ற பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

ஏனென்றால் நான் மாவலிகங்கைக் கரையிலே பிறந்த வன். அதிலே கும்மாளமடித்தவன் பிற்காலத்தில் நான் எழுத் தாளனானபோது மகாவலி கங்கையை என் சிறுகதைகளிலும் நாவல்களிலும் ஓடவிட்டவன்.

மாவலியின் பேரால்
வழங்கு மணிநதியும்
காஷம் பொழிவும்
கழிமுகமும் புள்ளைந்த
ஏரியும் மல்கி.....

என்று சுவாமிவிபுலானந்தர் பாடிய மாவலிப் பிரதேசத் தின் வளமும் வனப்பும் தான் என் இலக்கியப் பலம் என உறுதியாக நம்புகிறவன்.

இந்தப் பெருமிதத்தோடுதான் நான் கங்கைக் காவியத் தைப் படிக்கிறேன்.

கொட்டியாபுரப் பற்று மாவலியால் வளம் பெற்ற பிரதேசம் “மோட்டெருமை வாவி புக முட்டுவரால் கன்றென்று வீட்டளவும் பால்சொரியும்” என்ற பழையபாடல் இங்கு யதார்த்தம் சோற்றுக் கவலையற்ற சோறுடைய (சோழ) வள நாடு முதூர். இந்தக் கவலையில்லாதவர்கள் உல்லாசி களாக இருப்பதில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை. அவர் களது உல்லாசமான பொழுது போக்குகளில் ஒன்று மகாவலி கங்கைக் கரையின் மனை மேடுகளில் “பிக்னிக்” செல்லுதல் ஆகும். கங்கைக் காவியம் அதைத்தான் சொல்கிறது. இந்த உல்லாசப்பயணத்திற்குப் புலவர் தம் மனைவியையும் கூடவே அழைத்துச் செல்வதை

மருவுந்து சோலைதனை மயிலே நீ பாராய்
மதயானை மிரிநிரும் வீதிமென்ன தேராய்
குஞ்சிந்த மேனதிகழ் அருமந்த பெண்ணே
கொட்டழகுத் தெத்தியது கட்டழகு மாதே.

எனப் பாடியதிலிருந்து அறியலாம் “குருவிந்தமேனி” எனப் பெண்களின் உடலை வர்ணிப்பது மிக்க புதுமையாக உள்ளது.

பாம்பே வீதித் த மீராசா ஸெவ்வை
பன்பான குப்பை எனும் பல
சம்பந்தத்தோடு வாய்ப்பாய் இருந்தராக
நெருநாள் இயற்றியித்தமின் வேநோர்
வரவில்லை இன்னும்

என்ற அடிகளில் ஏதோ ஒரு சரித்திரம் மறைந்து கிடைப்பதாக எனக்குப் படுகிறது. வாசகர்கள் அதனைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்பது என் வேண்டு கோள்!

இம் முன்னுரையை எழுதுகையில் எனக்கு அழுகையும் வருகிறது. 1964 ஆவணி மாதம் முதாரில் நடைபெற்ற முதார் இலக்கியப் பெருவிழாக்கவியரங்கில் காலஞ்சென்ற கவிஞர் நாவற்குழியூர் நடராஜன் தலைமையில் மகாவலி கங்கையின் உற்பத்தி தொடக்கம் சங்கமம் வரையில் பல் வேறு கவிஞர்கள் மகாவலிகங்கைக்குக் தொடராக ஒரு “சங்கமம்”காவியம் ஒன்றையே பாடினார்கள். அப்பாடல்களை எல்லாம் தொகுத்து அதைச் சிறு நூலாக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு நான் பாதுகாத்து வைத்திருந்தேன். ஆனால் 1988ல் என்னாலகமும் அச்சகமும் எரிக்கப்பட்ட போது அந்தத் தொகுப்பும் தீக்கிரையாயிற்று. அக்கவியரங்கிற பாடிய சக்திபாலையா, மாத்தளை சொக்கநாதன், இ. நாகராஜன், மஹாகவி, அண்ணல். கற்கையாளன் என்ற கவிஞர்களும் இன்று இவ்வுலகில் இல்லை அந்த காவியம் அழிந்தே போய்விட்டது, என்ற ஆற்றாமையில் பெருகிவரும் அழுகையை என்னால் அடக்கமுடியவேயில்லை. அதனால் என்ன? மாவலித் தேவிக்கு இன்னும் ஆயிரம் ஆயிரம் காவியங்கள் பிறக்கலாம் என்று என்னை நானே தேற்றிக் கொள்கிறேன்.

கங்கைக்காவியத்தோடு “குறுஞ்சா முனையிக் காவியம்” என்ற காலஞ்சென்ற தோப்பூர் குப்பைத் தம்பிப் புலவர் எழுதிய காவியமும், எனது இலக்கண ஆசான் காலஞ்சென்ற முதார் உமறுநெய்னாப்புலவர் பாடிய புஹாரிக் காவியமும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. புஹாரிக் காவியத்தில் காலஞ்சென்ற உமறு நெய்னாப் புலவரின் இலக்கிய இலக்கணவித்தான்மை பளிச்சிடுகின்றது. பழுமைவாதியான அவர், புஹாரிக் காவியத்தை அந்தாதி யாகவும் பாடியுள்ளார். அவரது காவியம் அச்சிலே வெளி வருவது கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். முதார்

நத்வத்துல் உலமா தோன்றிய சரித்திரத்தை உமறுநெய் னாப்புலவரின் காவியம் சொல்கிறது.

இம் மூன்று காவியங்களையும் சிரத்தையோடு தொகுத் தளித்த எனது இலக்கிய நண்பர் ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா அவர்களின் இலக்கிய முயற்சியைப் பாராட்டுகின்றேன்.

இந்நாலை அச்சுருவிற் கொண்டு வரும் ஈழத்து இலக்கியச் சோலை அமைப்பிற்கும் அதன் மூலவர் திரு. த. அமரசிங்கம் அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி.

இந்நாலோடு முதூர் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் தொடங்குகிறது என நான் உணர்கிறேன். அந்த உணர்வோடு நம்பிக்கையுடனும் நன்றியுடனும் வாசகர் களிடமிருந்து விடைபெறுகிறேன்.

வணக்கம்

திரிகூடம்,
முதூர்.
04 - 09 - 97

வ. அ. இராசுத்தினம்.

முன்னுரை

முதூர் பிரதேசத்தில் உள்ள கலை உலக கணவான் கள், சாதனை படைத்த கலைஞர்கள் பொதுமக்களால் கவனிப்பற்றுப் போகக் கூடாது என்பது எனது ஆதங்கம். எனவேதான், உங்களது கரங்களில் தவழும் கங்கைக் காவியத்தினை நூலாகத் தொகுக்க முனைந்தேன்.

ஆழ்த்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எமது முதூர் மண்ணின் மெந்தர்களும் பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றனர் என்பதை என்னும் போது எனது உள்ளாம் பூரிப்படைகின் றது. எதிர்காலத் தலை முறை இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கு இக் காவியம் ஒரு ஆவணமாகப் பயன்பட வேண்டும் என் பதே எனது வேட்கையாகும்.

சமூகத்தை மேம்படுத்தி வளர்க்கும் முன்னோடிகளாக கலைஞர்கள் திகழ வேண்டும். அவர்களது கலை இலக்கியங்கள் மனித சமூகத்தை வளர்க்கும் உந்து சக்தியாக விளங்க வேண்டும் என்பது மனங் கொள்ளத்தக்கது.

இப் பிரதேசத்தின் மக்களின் ஜீவ ஊற்றுக்களாகிய “கங்கைக் காவியம்” “குறுஞ்சாமுளைக் காவியம்” “புறூாரிக் காவியம்” ஆகிய இம் மூன்றும் வளமிக்க எம்முடைய பாரம்பரிய பண்பாடுகளை விளக்கவல்ல முதுசமாகும்.

காலங் காலமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்த இக்காவியங்களில் முதன்மையான கங்கைக் காவியத்தினை வாய் மொழி மூலமாகவும், குறுஞ்சாமுளைக் காவியத்தினையும், புறூாரிக் காவியத்தினையும் எழுத்துப் பிரதி மூலமாகவும் - பக்ரத பிரயத்தனத்தின் பின்பே பெற்றுக் கொண்டேன். இவற்றில் ஏதாவது தவறுகள் இருப்பின் அவற்றைப் பெருமனது கொண்டு மன்னிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சினால் 1993 ஆம் ஆண்டில் திருக்கோணமலையில் நாடாத்தப் பட்ட

பிரதேச தமிழ் சாஹித்திய விழாவில் “திருக்கோணமலை மாவட்ட நாட்டாரிலக்கியம்” என்ற தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றினை நான் சமர்ப்பித்தேன்.

இவ்விழாவில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஏனைய கட்டுரைகளோடு எனது கட்டுரையையும் சேர்த்து “93 இல் கலை இலக்கிய ஆய்வு” என்ற தலைப்பில் ஈழத்து இலக்கியச் சோலைப் பதிப்பகம் புத்தகமாக வெளியிட்டிருந்தது. இதன் ஸ்தாபகர் திரு. த. சித்தி அமரசிங்கம், எனது நாட்டாரிலக்கியக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த இம் மூன்று காவியங்களை யும் அச்சவாகனம் ஏற்ற வேண்டும் என்று என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அவரின் வேண்டுதலைச் செயற்படுத்த முயன்ற போது தான் அது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல என்பதை உணர்ந்தேன். சோர்ந்தும் போனேன். ஆயினும், அவர் மீண்டும் மீண்டும் பல முறை தொடர்பு கொண்டு என்னைத் தூண்டி உற்சாக மூட்டினார். (சில வேளை ஆத்திரத்தை உண்டு பண்ணி) அதன் பலனாக நடந்த பாரிய தேடுதல் முயற்சி யின் விளைவே இத் தொகுப்பாகும்.

முதூர் பிரதேசத்தின் இலக்கியமாகக் காணப்பட்ட இம் மூன்று காவியங்களையும் தேடி எடுப்பதற்கும், இதனைப் பாடிய பலவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை பெறுவதற்கும் எனக்கு உறுதுணையாக நின்ற முதூரைச் சேர்ந்த ஜனாப்களான எம். எம். நெய்னா முஹம்மது, கே. எம். ஏ. வதூத், யூ. என். ரெசீது, எம். ஏ. பாரீத் தோப்புரைச் சேர்ந்த எஸ். எஸ். முஹம்மது, எம். டபிஸ்யூ. எம். நெளஸாத் ஆகி யோருக்கும் என்றும் நன்றியுடையோன்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இக்காவியங்களை நாலுரு வாக்க துணிந்த துணிச்சலுக்கு ஈழத்துஇலக்கியச் சோலைப் பதிப்பக உரிமையாளர் திரு. த. சித்தி அமரசிங்கத்திற்குப் பாராட்டைத் தெரிவிக்கும் அதே வேளை, எம் ஊர் மக்கள் சார்பிலும் எனது சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

672, நொக்ஸ் வீதி,

முதூர் - 04.

97-10-30

அன்புடன்,

ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா

வெளியீட்டாளர் உரை

கங்கைக் காவியம்

எமது ஏழாவது வெளியீடு.

திருக்கோணமலை கலை இலக்கிய படைப்புக் களை வெளிக்கொணரவேண்டுமென்பதும், எமது இலக்கியங்களையும், அவைபற்றிய தகவல்களையும், வரலாறுகளையும் ஆவணப்படுத்துதல் வேண்டும் என்பது எமது இலட்சியங்களுள் ஒன்றாகும்.

அழிநிலை மக்களது வாழ்வியல் கோலங்களை எடுத்துக் காட்டுவது கிராமிய, இலக்கியங்களே. இந்த இலக்கியங்களின் பிதாமர்கள் அழிநிலை வர்க்கத்தில் இருந்து வந்த படிப்பறிவில்லாத பாமரப் புலவர்களே.

மூன்றாம் உலக நாடுகளில், அடித்தள வர்க்கத் தவர்களின் படைப்புக்கள் போற்றிப் பேணி பாதுகாக்கப் படுவதுடன் பல்வேறு ஆய்வுகளுக்கும், உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில் கங்கைக் காவியமும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதும், ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியதொன்றாகும் என்பதில் ஜயமில்லை.

திருக்கோணமலை கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அதனைச் சூழ்ந்த கிராமங்களின் பங்களிப்புகளை ஒதுக்கிலிட முடியாது. இம்மாவட்டத்தின் எல்லைகள் வடக்கே தென்னமரவாடி வரையும் மேற்கே கண்தளை வரையும் தெற்கே வெருகல் வரை பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றன. இந்தக் கிராமங்களுக்குள்ளே இது போன்ற காவியங்கள் தேடுவரற்று மறைந்துகிடக்கின்றன.

குருவிச்சீந்து, பன்றிப்பள்ளு, ஊஞ்சல்பாட்டு, தாலாட்டு, வயல்பாட்டு, கரவலைப்பாட்டு, அம்பா இப்படி இன்னும் பல. இவைகளையும் வெளிக்கொணர வேண்டும்.

கங்கைக் காவியத்தின் வெளிப்பாடுகூட ஒரு எதிர் பாராத நிகழ்வே.

93இல் கலை இலக்கிய ஆய்வை நான் தொகுத்த போது இந்தக் காவியம் பற்றிய சில குறிப்புகளை நாட்டார் பாடல் பகுதியில் அதன் ஆய்வாளர் உபைத்துல்லா குறிப் பிடிருந்ததைக் கண்ணுற்றேன். இத்தொகுப்பு வெளியிட்ட

கையோடே ஆசிரியர் உபைத்துல்லா அவர்களை அனுகி என் எண்ணத்தைக் கூறினேன். அவரும் உடன்பட்டார். இருந்தும் ஒரு வருடத்தின்பே இக்காவியங்கள் என் கைக்குக் கிட்டியது. ஆன்னாருக்கு என் நன்றிகள்.

முதூர்ப் பிரதேசத்தில் இது போன்று குட்டிக்காளிக் காவியம், பந்தல் காவியம் இருப்பதாக அறிந்தேன். இவற் றையும் வெளிக் கொணர வேண்டும்.

கங்கைக் காவியத்தின் வளர்ச்சியில் நம்மோடு பங்கு கொண்ட அன்பர்களை நாம் மறக்க முடியாது.

எமது அன்பு வேண்டுகோளை ஏற்று, இன்நாலுக்கு நல்லாசி, அணிந்துரை, முன்னுரை, வாழ்த்துரை தந்த அனைவருக்கும் எம் நன்றிகள்.

இந்நாலை அழகுற அச்சாக்கித் தந்த ஸ்ரீ கணேச அச்சக உரிமையாளருக்கும் அதன் ஊழியருக்கும் எம் நன்றிகள்.

இந்நாலின் அட்டைப்படத்தை அழகுற அச்சடித்துத் தந்த ரெக்னோ பிறின்ட நிறுவனத்திற்கும், இதற்குப் பொறுப் பாய் நின்ற செந்திற்குமரனுக்கும், ராஜனுக்கும் எமது நன்றிகள்.

எமது ஒவ்வொரு வெளியீடுகளையும் சிறப்பான முறையில் வெளியிட்டு வைத்ததோடு ஒவ்வொரு வெளியீட்டின் போதும் பலதுப்பட்ட கலைஞர்களைப் பாராட்டி பொன் னாடை போர்த்திப் பரிசுகள் அளித்து, பொற்கிழ் வழங்கிக் கெளரவித்த திருக்கோணமலை கலைவாணி நாடக மன்றம், திருக்கோணமலை முத்தமிழ்வளர்கலை மன்றம் ஆகியன வற்றிக்கு எமது நன்றியும் பாராட்டும்.

இத்துறையில் என்னை ஊக்குவித்து ஆலோசனை கூறி வழிநடத்திவந்த நன்பர்களோடு என மனைவிக்கும் எனது நன்றிகள்.

இன்நாலைச் சரவைபார்த்த கவிஞர் தாமரைச் தீவான், பண்டிதர். இ. வடிவேல், சைவப்புலவர் பரசுராமன், தாபி சுப்பிரமணியம் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றி.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எமது வெளியீடுகளை மனமுவந்து பெற்று எம்மை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கும் அன்பு வாசக நெஞ்சங்களுக்கும் நன்றி கூறி விடை பெறுகின்றேன்.

21, ஒளவையார் வீதி,
திருக்கோணமலை.

15-11-97

நன்றி. வணக்கம்

த. சீத்தி அமரசிங்கம்
ஸமுத்து இலக்கியச் சோலை

புலவர் சாலையர்

கலைகள் மக்களது அகநிலை சார்ந்தவை. அகநிலை உணர்வுகள், பண்பாடுகளை உணர்த்துவன, மேம் படுத்துவன. கலைஞர் தன் உழைப்பின் மூலம் இதையே செய்கிறான். இந்த வகையில் புலவர் சாலையரால் பாடப் பட்ட “கங்கைக் காவியம்” எமது இலக்கிய முதுசமாகும்.

முதூர் மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்த முத்த புலவர் சாலையர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் முதூரில் பிறந்த இவர் இயற்கையிலேயே கவிபாடும் ஆற்றலுடைய வர். இவரது இயற்பெயர் முறையெல்லையத்தீன் ஆகும்.

போற்றிப் பாராட்டக் கூடிய புலவர் சாலையருக்கு சதக்குக்குட்டி, முஹம்மது மீரா என்ற இரு புதல்வர்கள் உண்டு. புலவருக்கு ஏமாலியார், அலியார் ஆகிய இரு சகோதரர்களும் உண்டு. இவரது பரம்பரையில் வந்தவர் தான் எமது ஊரின் மற்றுமொரு புலவரான உமரு நெய்னாப் புலவர். இவர்தான் சீறாப் புராணத்திலுள்ள பதுறுப்படலத் திற்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

கிராமிய மக்களின் ஜீவ ஊற்றாகிய “கங்கைக் காவியம்” வளமிக்க எம்முடைய பாரம்பரிய பண்பாடுகளை விளக்கவல்லதாகும்.

புலவர் சாலையர் தனது காவியத்தில்

“மகாவலி கங்கை முதூருக்கு வளத்தையும் வனப் பையும் தருகின்றது. அக்கங்கையானது ஓடி வளைந்து திரும்பும் இடங்களில் எல்லாம் வெண் மனைலைக் கொட்டிப் பரவியிருக்கும். அம்மணற்திட்டுக்களைத் தனது துணைவி யாருக்குக் காண்பித்து விளக்குவதாக இக் காவியம் அமைந்துள்ளது.”

‘கங்கைச் சாமியம்’

-புலவர் சாலையர்-

01. ஶராறு மகாவலி கங்கையின் வியப்பும்
தெத்திகள் அமைந்திடும் விஸ்தார விதமும்
நேரான காவியம் நாவால் இசைக்கக
நித்தனே என்னாவில் வெற்றி தருவாயே.
02. மத்தகரி ஒத்த முஸ்லீம்கள் திடவான்கள்
மாடாடு கோழி பல காய்கறிகள் சம்பா
உத்தம குணத்தோடு விருந்தாடல் செய்திடுப்
யர் பெருகும் வம்மியடி மணல் மேடுதானே!
03. தானவன் கிருபையுறு மானே நீ கேளாய்
சாந்தமுறு வெண்ணாவல் சேர்ந்திடும் தெத்தி
தேன் ஒழுகு சோலை செறி புளியடித் தெத்தி
தேவியே செம்பியடி செம்பிலடி பாராய்!
04. பாரோர் புகழ்ந்திடும் பதுமினிப் பெண்ணே.
பன்பான ஆத்தியடி நன்பான தெத்தி
காரணைய குழலியே மடம் என்று சொல்லிடுப்
காரணத் தெத்தி இது கண்டு கொள்வாயே!
05. வாய்த்திடும் களபமுலை மாதரசே கேளாய்
மாபெரிய முதலையுறு நீலியா தெத்தி
பூந்துணர்கள் செறியும் பராந்தடித் தெத்தி
பூவையை பொன்னாங்கனி ஆவலோடு காண்பாய்
06. காண்பவர்க்கிளிமையுறு கன்னியே நடுவில்
கதி மிகுதிக் காராளர் பதவி பெற நாடி
மாண்பினொடு தேரோட மீதேறியாத்திரை
வந்திடும் தீர்த்தம் இது சந்தரமுகமாதே!

07. மாதே ஓலித்திடும் ஒய்யானை மீதில் வரி யளி குழைந்தாடக் நறையருவி பாயும் கோதகல ரசக்கனிகள் மந்திகள் பறித்து கொம்பை விளையாடுது செம்மை பா ரண்பே.
08. மேதிக் கடாக்களை வதனமார் கவர் கொண்டு வேட்டையாடி வரு திறமை காட்டியதினாலே ஆதியில் அமர்ந்த பேர் தீர்த்தம் என்பார்கள் ஆரமுலை மாதே அமர்ந்து போகுவோமே!
09. மேலான முப்பழும் பலகார சிற்றுண்டி மிக்க பேர் உண்டி பழ வர்க்க மருந்தி நாலா மறைக்குரிய ஆதி அஞ்சாலே தங்கி மறுநாள் ஏகலாம் இனிய முலையாளே!
10. தாட்குறிய வாற்சிறிய நாப் பெரிய சூகரப் தங்கி நடமாடிடும் துங்கமுறு தெத்தி மாட்பெரிய வவுணாவில் தாண்டியே யங்கு மகிழை செறி துரை மக்கள் வங்களா இதுவே!
11. வங்காளம் வெம்பை கொல்லன் கொச்சி இங்கிலாந்து பன்னியிய சீமையு றுமன்னவர்கள் அறிய சங்கை நெறி கொண்டமாந் தோட்டமென்பார்கள் தான் கண்டு போகலாம் மாங்குயிலே வாராய்.
12. மாங்கனி ரசத்தோடு பலாக்கனிக ளோர்பால் வாழை மாதுளை தாழைச் சூழ்வ துவமோர் பாலில் தேங்கருப்பஞ் சோலை செறிவதுவுமோர் பாலில் தேவியே பலடுப்ப சாதிமரம் ஓர்பால்!
13. பால் எடுத்து அட்சரம் அளிக்கும் நோப்பாவுப் பலவர்னச் சாயமுறு சப்பங்கி தருவும் நாலனைய இடையர் தலை மினுக்கும் கைலமிது நாதன விருட்சமிது சாதுரிய மாதே!

14. சாகிய மாங்கொக்கு நாரையிது பாராய்
தயவான இலந்தையடி தான் முடக்குத் தெத்தி
கோகிலமே எலுமிச்சையடி தாண்டினாலங்கு
குணமான வெள்ளை மாந்தோட்ட மெனலாமே.
15. மேலான துரைமக்கள் அதிகமாய் காசுகளை
வீணிலே செலவிட்டு நாணமுமடைந்து
காணிகள் பலன் இன்றி விட்டகன்றார் பழைய
காடாய் உளது நீ கண்டு கொள்வாயே!
16. ஏவம் பிறந்த விழியாளே சாவாறுத்து
எதிரிட்டு வருவது ஆமணக்கடியும்
ஒணாமை சிறு வெள்ளமான் தெத்தி கண்டோய்
உதிர்ந்த முதுகல் தெத்தி சுகிர்த முலையாளே!
17. ஆழந்து நீர் மதயானை நிகராய் மரங்களை
அடியோடு வீழ்த்திடும் துடி யணிய மாதே
குழந்திடும் பிரயாணக் காரர்களின் நெஞ்சப்
துணுக்குறும் தெத்தியிது கண்ணி இளையாளே!
18. ஆளனுக் கினியரச மதுர மொழியாளே
ஆனேறு வாகனத் தெத்தி யிது அறிவாய்!
கோளரியுறுதெறுவிதம் குஞ்சரம் மதம் பொழியும்
குடாவென்று ஒதுவார் மடமயிலே வாராய்!
19. வாந்தோடி மணல் குவியும் புங்கையடித் தெத்தி
மண்ணிழல் கதித்திடும் கூர் தென்றல் வீசப்
சாந்தனி தனத்தே விடுதி விட்டாறி
தரித்திருந்து ஏகுவோம் மருக்குழலினாளே!
20. மருவுந்து சோலைதனை மயிலே நீ பாராய்
மதயானை கர்ச்சிக்கும் விதமென்ன நேராய்!
குருவிந்த மேனி திகழ் அருமந்தப் பெண்ணே
கொட்டழகுத் தெத்தியிது கட்டழகு மாதே!

21. மாதே அடுத்துவருமே விலங்கம்பாடி மா பலா வாழை எலுமிச்சை நாரத்தை கோதகன்றிடும் செந்நெல் வயல் குழுப் குருக்களின் கங்கையிது உருக்க மொடுபாராய்
22. பால்போல் இனித்த மொழி யானே மீராலெப்பை பண்பான குப்பையெனும் பல சம்பத்தோடு வாய்ப்பாய் இருந்தரச நெடுநாள் இயற்றி மரித்தபின் வேறொருவர் வரவில்லை இன்னும்.
23. இன்ப சாதுரிய வம்முலை மாதே எதிரிட்டு வருகுது ஆனைகல் என்பார் முன்பாக மூணாத்துப் பிரிவென்று சொல்வார் முந்துால் அறிந்தவர்கள் கன்னி இளமாதே.
24. மாதே இருவிரால் கெட்டடியீதென்றறிவாய் காதலொடு நொச்சியடி மாபெரிய தெத்தி பொன்னிறப் பெண்மயிலே ராச பூபாலன் பொருந்து நடு மதுரையிது அருந்தவத்தினாலே
25. தவமிகுதி உடையவளே மகிமை செறி கொம்பனாச்சி தாமரைவில் தாண்டினாலே விழுக்கல் ஆறு உவமையில் அடங்காத நதி சுழித்தெறித்தோடுப் பூசித முலையாளே இவ்வதிசயம் பாராய்!
26. பாரத்திடும் குறிஞ்சானை வெருகலின் பிரிவுப் பாங்கான விடுதியிது நீங்காது இருந்து நேர்த்தியொடு சாப்பிட்டு இளைப்பாறியேக நேரிழையே வாரும் என்சீர் இனிய பெண்ணே.
27. பெண்களின் தீலகமே சுங்காவில் ஆறு பிளங்கிடக் கொசுவந்த முனையாம் என்பார்கள் கண்போல் அழுபக்கர் லெவ்வை ஆலிம் வந்து கந்தூரி வழங்கிடும் விந்தையிடம் இதுவே.

28. வேய்ந் குரவை ஏய்த்திடும் மிடற்றிசையினாளே
வெற்றி பெறும் முக்காட்டுச் சோலை என்பார்கள்
கூய் திரண்டளிபாடு வனமாய் இருக்குதே
கொழுனளே தெத்தியிது ஒளியுதோ சொல்வீர்
29. சொல்லுவேன் கேளும் என் தோகை மயிலாளே
தூராதி தூரத்தில் ஒரு தெத்தி காணும்
வில்லுமிள மேனி என் மெல்லியளே காண்பாய்
விடுதி இது தடவிந்டதுடி யிடையினாளே!
30. குழந்த சாகர மன்ன அகமுடைய மாதே
அங்கனம் புளியாடிப் பட்டியிது அறிவாய்
காந்தளாங் கரளை கனவிலே தம் மங்கடவை
கண்டு மகிழ் தண்டரச முண்டநகையாளே
31. நகை அருமணிகின்ற மகிழை செறி மயிலே
நல் லிந்தியா காரர்கள் புகையிலை செய் உகுனை
வகை விபரமாய் அறிவைக் கட்டும் பினானையிது
மா பெரிய விடுதியிது மகிழ்வுடன் இருப்போம்!
32. போசனப் பதார்த்தங்கள் அறுசுவைக் கறியும்
போதமோடு காய்கறிகள் இனிமையோடருந்தி
தேகிகாமதாகவே இரவு இருந்தேகுவோம்
தேவியே பன்னீர் அத்தர் தெளியும் மடமாதே!
33. மாதருக்கு அரசியே அளிஞ்சிப் பொத்தானை இது
மன்னுசுக்குறு அறவியின் வீட்டு கழிந்தால்
போத மொடு நாயன் துறை என்று முன்னுள்ளோர்
பேசுவது பெரிய கெங்கைத்துறை இது அறிவாய்!

தோப்புர் குப்பைத்தும்பிப் புலவர்

கலையுணர்வு, அழகுணர்ச்சி மென்மையானது. அது மக்களின் பல்வேறு உணர்வுகளோடு ஒன்றியது. அதனாற் தான் கலைஞர் மேல் மக்களுக்கு தனிக் கவர்ச்சியும் மதிப் பும் ஏற்படுகின்றது. காலத்தால் முந்திய இத்தகைய கலை வல்லுனர்களைத் தேடிப் பிடிப்பது, அவர்களது கலா சிருஷ்டி களை வெளிக் கொணர்வது மிகவும் கடினமான ஒரு செயலாகும்.

குறிஞ்சா முனைக் காவியத்தைத் தந்த புலவரான மீரா லெப்பை குப்பைத்தும்பி கி.பி. 1868 ஆம் ஆண்டு தோப்பூரில் பிறந்தார். முகைதீன் நாச்சியா என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்தார். இதன் மூலம் இவருக்கு அசனா லெப்பை (உடையார்), மஹம்மது லெப்பை மரைக்காயர் (கீப்பர்) மஹம்மது முஹம்மதீன் (எழுதுவினங்குர்) ஆகிய மூன்று புதல்வர்கள் உண்டு.

தந்தையைப் போன்றே தனையர்கள் மூவரும் கவிதை பாடும் ஆற்றலுடையவர்கள். தோப்பூரின் முதல் புலவரான குப்பைத்தும்பிப் புலவர் தனது 54 ஆவது வயதில் இறையடி எய்தினார்,

நாட்டு வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த குப்பைத் தும்பிப் புலவர் வைத்தியம் தொடர்பான பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இளமையில் இயல்பாக கவித்துவ ஆற்றல் மிகக் கிழவர் 1908ஆம் ஆண்டில் குறிஞ்சாமுனைக் காவியத்தைப் பாடினார்.

குப்பைத் தம்பிப் புலவர் தனது காவியத்தில் தோப்பூருக்குப் பக்கத்திலுள்ள அல்லைக் குளமும் அக்குளம் சார்ந்த மருதநிலப் பகுதியும் விபரிக்கப்படுகின்ற. குறிஞ்சாமுனைக் காவியத்தில் அக் குளக்கரைக்குப் பக்கத்தில் விருந்தயரும் சம்பவமே காவியப் பொருளாகும்.

குறுஞ்சா முனைக் காவியம்

01. ஆதியுன்னருள்தங்கு தோப்பூரில் வாலிபர்கள் ஆனியிதிலேவிருந் தானுதுகள் செய்த சேதிகளை யானுமொரு பாவினை இசைக்கக் தீதாறு காரணம் தான் இறையருள்வாய்!
02. அருஞமிறையோனே பிழையானது பொறுப்பாய்! அடியேன் எனக்கு வரமானது கொடுப்பாய்! தருமேவு மலர்மீது கலைமகளிருப்பாய்! சரஸ்வதியானமலர் மாதுவர் மருள்வாய்!
03. மலராக வனசமலரிதன் பிரிய வதனில் வருதேனை எல்லாம் பலவிதமதான வரிவண்டு மதுஉண்டு பலநாஞும் சென்று சிலராகமது பாடும் சேர்ந்து தென்றலொடும்
04. பாடுமது சிற்கினம் தானபல பட்சி பங்கய மலர்ப் பொய்கை தங்குதல மெனவே கூடுமது செய்து விளையாடியது தினமும் கூறமுடியாத கிளையோடு நடமாடும்!
05. நடமாடு குளமருகு மகிழ்மலர்ச்சோலை நாரத்தை கொரு விஞ்ஞங்கு யோடுபல சாதி! திடமாகவே தருவுமடல் சிறந்தோங்கும் சிங்கமதயானை குடியாக அவியாகும்!
06. குடியாக அரியாளிள் நடமாடு மோர் பகுதி குயிலோரை மயிலாட வானதோர் பகுதி மடிகரந்திடு மேதிகிளைகளொரு பகுதி மான்மரைகள் மிக அலறுவடிவுமொரு பகுதி
07. அலறுமிது குளமதனை அரசரிது நாளில் அல்லையெனவென்று சில கல்லனை தொடுத்து பலருமிகு உபயோகமாக அக்குளத்தைப் பாதாளமாக்கி வெகு நீரதை நிறுத்தி.

08. நிறுத்தியே புனல் காய்வெளிநிலம் பாய்ந்து நெற் பயிர்கள் மிக்க புகழ் தக்க விளைவாகிப் பொறுத்தமுதலும் காணி மாடு நெல் முதலாய் பொங்கும் இறையோனருள் இறங்குமிது ஊரில்!
09. ஊரதிக செல்வமுற ஆதியருள்புரிவாய் உலகு புகழ் தோப்பூர் நகர் வாலிபர்களின்த நேரமதிலோர் பகுதியாகவே திரண்டு நெய்யமுது வேடிக்கை பண்ண நினைவாகி.
10. பண்ணுமவ்விருந்ததனிலொன்று குறைவன்றி பாவனைகள் செய்வதற் காரண உணர்ந்து முன்றுமரைக்காய்ரென இன்னகரிலோதும் முகம்மது லெவ்வை சுதனான புகழாளன்.
11. ஆளனுவு குறையாத ஆதம்பாவாவெனும் அவரே முதன்மை இது கரும மிதுவெல்லாம் நாளுமோரு காலத்தில் யாருமோரு குறை பேச ஞாயமது இல்லாமல் நம்பிக்கையோடு.
12. நம்பியே முப்பதாம் அன்பரும் மகிழ்ந்து நவ்வாது ரூபாய்கள் ஓவ்வொரு பெயர்க்கும் கெம்பல்வெளி வரி ஏகா அன்பொடு கொடுத்தார் கேளும் இவர் நாமங்கள் ஒதுமினியேதான்.
13. இவரோடு இப்றாகீக் கணி ஆதம்பாவா இன்னும் லெவ்வைத்தம்பி சேகு மெய்தீனும் அவரோடு அலியார் முகம்மதுத் தம்பி அப்துல் அச்ச முத்துவாப்பு நெயினாவும்
14. வாப்பு நெயினாவுடன் சீலியம்பிள்ளை மாழுசா பைக்கீர் மீராசா குப்பை தோப்பூர் லெவ்வை பைக்கீர் மரைக்காயர் சுதனாகுமாம் குப்பைத்தம்பி இவராமே.

15. தானவரிலே சீனி வாப்பு அலியாரும் தக்க அலியார் இசுமாயில் மரைக்காரும் மானுபவதான விதா னசருலெவ்வை ம்ரைக்கார் முகம்மது மரைக்காயர் தாழும்
16. வருகுமிது ஊர்லெவ்வை அப்துல் றகுமானும் பாப்பு மரைக்காயர் சீனி வாப்பு அவரும் அருமைமிகு நற்குணமதானசகுலெவ்வை அவர் மகவு தான் வரிசைக்கண்ணி இவரோடு
17. தம்பி இவரும்தம்பி வாப்பு பள்ளி சீனி ~ தம்பிலெவ்வை சேகு முகம்மது சீபு நம்பு மொழி பேசம் முகைதீன் பாவா நற்குணன் முகம்மது லெவ்வை மாப்பிளையும்
18. மாப்பிளையுடன் மீராலெவ்வை மரைக்கானும் மற்றயிரு பிச்சை அசனாலெவ்வை மீராசா தாட்சணையில்லா முத்துப் பக்கீரு நானா தன்னோ சின்னத்தம்பி முகைதீன் ஆதம்பாவா
19. பாவாவுடன் சின்ன பாப்பு முகைதீனும் வட்டய விதானுடைய அப்துல் றகுமானும் தேவாலயங் கண்டு யாவரும் மகிழ்ந்து திரிகோணமலையேக முதல்மையும் எழுந்தார்.
20. எழுந்ததிலிருந்து சிலரோடவரும் ஏகி ஏற்றபடி அரிசிகறி மசலா நெய் முதலாய் உருந்து பயர் காய் பிஞ்சு களிவகையனைத்தும் ஓர் பொழுது வாங்கியே ஓரிடம் சேர்த்து
21. சேர்த்ததிலிருந்து கிடாய் ஜந்துவும் வாங்கி செப்புதற் கரிதான வாணமொடு கூட்டும் நேர்த்தியது வான குழல் மேளகாரரையும் நேர் பண்ணி ஊர்வந்து நேசரைக் கண்டார்.

22. கண்டுபல யோசனைகள் அன்று முடிவாக்கி காசினியி லேபுதின மானதொரு பந்தல் கொண்டு பல காலான்றி நன்றாகவே முடித்து கூற முடி யாதவித மாவெள்ளை கட்டி
23. கட்டியே வெள்ளை இடை நல்லவிதமாக காய்பாளை பூ இளனி ஆன குலை பலதும் வெட்டியே தாள் ஜரிகை பித்தளைகள் ஒட்டும் வெண்கமல மாமலர்கள் எங்குமே தூக்கி
24. தூக்கியதிலே கழகு வாழைகுலை நாட்டி தோப்புரில் உறுமுகம யோக்கியர்கள் முதலாய் பார்க்கவரவேணுமென் நொவ்வொரு பெயர்க்கும் பாக்கோடு வெற்றிலை பகிர்ந்தங்கழைத்து
25. அழைத்த பெரியோர் முதன்மை யாவரும் புகழ் ஆடலொடு பாடல்மிகு கம்படிகள் ஓர்சார் இளைத்தமலர்ப்பந்தலொளி வெகு புதினமாக எதிர்வாண வெடிகள்மிக அதிருமொரு பகுதி
26. பகுதியது மொரு சார்பு மேளாம் தொனிக்க பகல் வெற்றி குளல்நாக சின்னமது ஒலிக்க தகுதியொடு திடுதிடென தித்திகைத் தாளம் நானங்கு கேளிக்கை வேடிக்கை பாராய்!
27. பாத்தது முடித்து விளையாட்டது களித்து பங்கய முறும் கழனி வாவியருக தனில் காத்தழியுமே குளிரும் ஆத்தி இனம் பெரிய காவணச்சோலை நல மாமென நினைந்து
28. நினைந்தவர் குறிஞ்சாமுனைக் கவர் கரத்தைகளை நேர்பண்ணியே சகல சாமானு மேத்தி அனைத்தவரு மேறியே கரத்தைகள் நடக்க ஜயாறு வெடி யதிர ஒய்யாரமாக.

29. ஒய்யாரமாகமுன் ஒரு கந்திலுப்பையடி
ஊரவர் உரைத்திடும் பாலத்து வாய்க்கால்
மெய்யான செங்கலடி சிறுவட்டனோடையும்
வேடிக்கை யோடவீரு மே கடந்தனரே!
30. கடந்தெத்திர் வரும் பெரிய புலை வெம்பு தாண்டி
காளையறை யாலையடி யானது கடந்து
கடந்திடும் தாண்டியடி ஊர்ப்பட்டி முந்தலும்
பளையோர்கள் செய்வினாங் குளமதுவுமேகி
31. குளமதற் கருகு சிங்களவர்கள் கோயில்
கல்லடி குறுக்கெனும் புலை தள்ளி பட்டி
வளமது களித்த பின் அடம்படியெனும் குடா
வயல்வெளி கடந்தார்கள் முயலுமிவர் தாமே!
32. தாமதமன்றியே தீவு வந்தண்டை
சகலரும் புகழ் பெரிய தீவு பூதக்கல்
ஆழிது கடந்தங்கு நேமித்ததாங் குறிஞ்
சாழுனை அடுத்தவர்கள் யாவரு மிறங்கி,
33. இறங்கியதிலே கோப்பி, தேயிலை, ஹாட்டி
இனிய பழ வர்க்கமொடு சீனி சர்க்கரை தேன்
தீறங்களொடு யாவரும் பகிர்ந்து பசியாறி
தீவிரம் சோறு கறி செய்யவே எழுந்தார்!
34. எழுந்து பலவிதமான கறி சம்பல் பொரியல்
இயல்பாகவே அமுது நெய்யா லவித்து
உழுந்து பருப்பொடு பயறு துவையல் பச்சடியும்
ஒன்றிலும் குறைவின்றி நன்றாய் முடித்து,
35. முடித்ததி லருந்தவே சகலருமிருந்து
முறை முறையதாகவே களரிகள் வகுத்து
எடுத்திலை கொடுத்து நெய்ச் சாதம் பகிர்ந்து
இனிய கறி பொரியல் பச்சடி ஈந்தார்.

36. ஈந்து கலி தீரவே யாவருமருந்தி
இதிலேது குறைவு தவறஞ்சுகாமலேதான்
சாந்த குணமாகவே பாக்கிலை அருந்தி
சந்தோசமாகவூர் தானேகினாரே!
37. ஏகுதின மான புதனாகு மதுகிழமை
இங்கிலீஸ் ஆளிபத்தாகுமது திகதி
வாகுமிது வேளை முடிவானது விருந்து
ஆண்டது தொளாயிரத் தெட்டெனவுமாகும்!
38. ஆகுமிகு காவியம் தானதை யுரைத்த
அலையாளி குழ் கோணமலை வளமடுத்த
வாகுசெறி தோப்பூர் நகர மீராலெவ்வை
வைத்தியரதாம் குப்பைத்தம்பி என்பவரே!
39. என்பவர்களோடுமிது ஊரவர்கள் வாழி!
ஏகனருள் பெற்ற ஒலி மாரெவரும் வாழி!
அன்புகவி கூறுபல பாவலர்கள் வாழி!
அரிவியதாம் கற்பு மங்கையரும் வாழி!
40. மங்கையரும் வாழி நல் மறையோர்கள் வாழி!
வகுதை நகர் முகையதீன் ஆண்டகையும் வாழி!
சங்கைசெறி தோப்பூர் நகர்ப் பள்ளி வாழி!
தவறாமலே செந்தெல் பெருக்கிடவும் ஆழீன்!

-தோப்பூர். எம். குப்பைத்தம்பிப் புலவர்-

முதார் உமறு நெய்னாப் புலவர்

இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின முதற் காப்பியமான சீறாப் புராணீத்தைப் பாடிய உமறுப்புலவரை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நன்கு அறியும். ஆனால் அதே உமறுப் புலவரின் பெயரைத் தரித்துக் கொண்டு எமது முதாரிலும் ஒரு புலவர் இருந்தார். அவர்தான் உமர் நெய்னாப் புலவர்.

வெளியுலகத் தொடர்புகள் இன்மையாலும், வேறு சில வசதியீனங்களாலும் அவரது ஆழந்த புலமையையும், தெளிவான விஷய ஞானத்தையும் வெளியுலகம் அறிந்து கொள்ளாமல் போனது தூர்திட்டமே.

மதார்சா மரியம் பீவி ஆகியோரின் மகனாக 1907ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 12ஆம் திகதி முதாரில் பிறந்த இவர் தமது ஆரம்பக் கல்வியை முதாரிலுள்ள பாடசாலையிலும், தமிழை சேனையூரிலுள்ள வைத்தியர் பத்தினியார் என்பவரிடமும் முறையாகக் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

பண்டிதர் சவரிமுத்துவிடம் நெருங்கிய நண்பராக இருந்த இவர் எந்நேரமும் அவரோடு தமிழைப் பற்றியே தர்க்கித்துக் கொண்டிருப்பார். 1939 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 4ஆந் திகதி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டது முதல் அந்தியக் காலம்வரை மாணவர்களுக்குதமிழைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் தமது காலத்தைச் செலவிட்டார்.

சீறாப்புராணம் முழுவதையும் நெட்டுருப் பண்ணி யிருந்த அவரிடம் எந்தப் பாடலைக் கேட்டாலும் உடன் பொருள் கூறும் வல்லமை உள்ளவர் சீறாப்புராணத்தோடு கம்பராமாயணம், மகாபாரதம், தேம்பாவணியும் அவருக்கு நன்கு தெரியும்.

இவை மட்டுமல்ல 18ஆம், 19ஆம் நாற்றாண்டு களில் புலவர்களால் பாடப்பட்ட யமகம், தீரிபு, மடக்கைப் பாடல்களைப் படித்து பொருள் கூறுவதில் எப்போதுமே குதியாகக் காணப்பட்டார்.

1960 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 20 ஆம் திகதி சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதர வகுப்புக்கு தமிழ் இலக்கியப் பாடத்திட்டத்தில் உள்ள சீறாப்புராணத்தின் “பத்ருப் படலத் துக்கு” (பதவரை, பொழிப்புரை, இலக்கண விளக்கம்) உரை எழுதி வெளியிட்டார். அத்தோடு “இஸ்லாம் மத போதினி” ஆகிய இவை இரண்டுந்தான் அவர் காலத்தில் நாலுருப் பெற்றவையாகும்.

நீதிக்கவிதை, பெண்கல்வி, இஸ்லாமியக் குறள்கள் இப்படி ஏராளமான ஏட்டுப்பிரதிகள் அவருடைய உறவினர் களிடம் உண்டு. அவைகள் இன்னமும் அச்சுவாகனமேற வில்லை என்பது வேதனைக்குரியது.

ஆசிரியர் சேவையிலிருந்து 1962ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்ற பின்னர் 1963ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 12ஆம் திகதி அன்னார் இவ்வுலகை விட்டு இறைவனைடி எய்தினார். இவரது இழப்பு பேரிழப்பாகும். ஆயினும் முதார் மன் ஈன்றெடுத்த தழிழறிஞர்களில் உமர் நெய்னாப் புலவருக்கு விசேடமான ஓரிடமுண்டு.

புகரரிக் காவியம்

-உழை நெய்னாப் புலவர்-

01. சீர் தங்கு மூலகு முதல் யாவையும் படைத்து செப்பு முத்தொழில் புரியும் ஆதி றகுமானே பேர் தங்கு காவியமான தினி தோதப் பெரியவா துணை நின்றுன் அருள் புரிகுவாயே!
02. வாய் முகம் இணை துணைக ளற்றவனும் நீயே வணங்குவதற்கான தனி முதலவனும் நீயே ஆயிரம் நாமத்திற்குரிய பரிபூரணம் ஆணவனும் நீயருள் தந்து காத்தருள்வாய்!
03. காத்திடற் குதித்த நபி நாயகமானோர் கத்தனறு சேறி மறை வசனித்து வந்தோர் பூத்தடஞ் சூழ் மக்கமா புரமிருந்து புது மறை வளர்த்தநபி பூவடிகள் போற்றி!
04. போற்றுதற்குரிய வசகாபிகளானோர் புகழ்மிக்க வொலிமார்கள் உலமாக்களென்போர் ஊற்றுநறை மா மறைத்தாளினைகள் எல்லாம் உவர்ந்து கவி கூறுவன் புவியினில் விளங்க!
05. புவியினில் விளங்குமிம் முதூ ரெனும் பதி பொங்கு நதி பாய்வதாலெங்கும் வளமாகி கவினொழுகு செந்தெலாடு கன்னலுமலிந்து காட்சிதரு கிண்ற திரு மாட்சி பெறுநாடு
06. நாட்டையான் மருத நிலமென்று சொல்வேனோ? நற் கடற்சாரு மொரு நெய்த லென்பேனோ? நீட்டிய மலைசாரற் குறிஞ்சி நிலமாமோ? நெடுங்கான மூல்லை நிலமென்று பகர் வேனோ?
07. பகர்வதற்கரிய நிலம் நாலு மொன்றாகப் பாங்காக வோடிடஞ் சேர்ந்திருந்தது போல் தகுதியற வள மெல்லாங் குறையா திருந்த வித் தன்மையுறு நாடு மிகு தொன்மையுறு நாடு!

08. நாட்டிலே வாழ்கின்ற மக்கள் நெறிகுன்றி
நல்லறிவு தரும் மார்க்க ஞானமு மின்றி
தேட்டமாய்க் கல்வி பயில் நாட்டமு மறந்து
திரிவதை யுலமாக்கள் சிந்தையிலுணர்ந்தார்!
09. உணர்ந்தவர்கள் வழி முறை தேடுதற் குன்னி
உலமாக்கள் சங்க மொன்றுற் பத்தியாக்கி
குணந்தரு நது வத்துல மாக்கள் சங்க மெனக்
கூறிய நாம மிட்ட மைத்தனர்க ளன்றே!
10. அழைத்தவர்கள் மக்களை அன்புடனிருத்தி
ஆனகலையானதின் மேன்மைகளுரைத்து
பிழைத்திடா வழியினில் மக்கள் செல்லாது
பேணுதற்கான நற் புத்திகளுரைத்தார்!
11. உரைக்கின்ற கல்விபயில் கூட முண்டாக்கி
உயர் மறையும் விரியுரையு மயர்வின்றி யோத
தரை புகழ் மறபி மொழிச் சட்டங்களைல்லாம்
தகு முறை கற்பதற்கான வழி செய்தார்!
12. வழி செய்து கல்வியினை வளர்த்து வரு நாளில்
மறை மொழிக்கடுத்த நபி மணி மொழிக ளென்னும்
பழ மொழிகளானதை யூரிலே பெரிய
பள்ளியிலோதி யறிவூட்டிட நினைத்தார்!
13. அறிவூட்டும் நபி மொழிகளானதா மழுதம்
அடங்கிய புகாரிசீ பென்னும் நன்னுலே
நெறிகாட்டி யொளியூட்டும் அந் நாலைப் பக்தி
நேமமாய் நாற்பது நாள் வரையிலோதி!
14. நாற்பது நாளிரவு காலங்கள் தோறும்
நபி மொழிக்கான பல விரிவுரைகள் சொல்லி
நாற்பயன் கேட்பதிலுள்ள பயனெல்லாம்
நுவலுவார் வருடங்கள் தோறு மிவவாறாய்!

15. இவ்வாறு சொல்கின்ற கத்தினைக் கேட்க
ஏராளமானவர் திரள் திரளாக
ஒவ்வொரு நாளிரவும் வந்து சேர்வார்கள்
உவப்போடு நேர்கடன் காணிக்கை கொண்டே!
16. கொண்டு வரு காணிக்கை யானவை யெல்லாம்
குறிப்பாக நாற்பது நாளுங் கொடுப்பார்
அண்டி வருமாறு நாள் புகாரிதமாம் செய்யும்
ஆயத்தம் செய்துநெய்ச் சோறுகள் சமைப்பார்!
17. சமைப்பார்கள் பல மூடை யரிசியிற் சாதம்
சரியாக நெய்யுற்றி நறு மணங் கூட்டி
இமைய கிரி பல வந்திருந்திடுதல் போல
எங்கும் குவித்திடுவார் கம்மென்று கமழு!
18. கம்மெனக் கமழ்சாத மானதுக் குரிய
கறிசெயப் பலவாட்டுக் கடாக்களையறுத்து
இம்மெனும் நேரத்தி லெல்லாஞ் சமைத்து
இருத்தி விருந்தருந்துவர் வகுத்த முறைபோல!
19. முறைபோல நடாத்திவரு புகாரி மஜ்லீசை
முன்னோக்கும் பிரச்சினைக் களான்று மனுகாமல்
குறைவின்றி நடத்தியதை யினிதே முடிக்கக்
குழுவொன்று கூட்டினார் சங்கவுலமாக்கள்!
20. சங்கத்திலே சோறு சமைப்பவர்களோர் பால்!
தண்ணீர் சுமந்தள்ளி யூற்று பவ ரோப்பால்,
அங்கத்திலே கடகம் ஏந்தி அவன் வந்து
அளந்தரிசி கொடுக்கின்ற அதிகாரரோர் பால்!
21. பாலினுக்குரியதாம் தேங்காய்க் களெல்லாம்
பக்குவமதாகவே துருவிப் பிழிந்து
கோலியதை நாலாறு குடங்களிலளந்து
குறிப்பாக வைப்பார்களின்னு மொரு பாலில்!

22. குறிப்பாக அழல் மூட்டித்தீயினை வளர்க்கக் கொத்தி விறகள்ளிக் குவிப்பவர்களோர்பால்! அறுத்துரித்தெடுத்துக் கடா மாமிசமனைத்தும் அரிந்து கறி சமைப்பவர்கள் இன்னு மொரு பாலில்!
23. சமைத்திட்ட சோறு கறி யானவை யெல்லாம் சட்டியோடிறக்கி மிகு கெட்டியாய்ப் பிடித்து அமைத்திட்ட பந்தலில் புதனம் பண்ணுவதற்காய் அறிவித்த பெயராளர் இன்னு மொரு பாலில்!
24. இன்னுமொரு பாலிலே விருந்தினர்களெல்லாம் ஏற்றபடி சோறு கறியுண்பதற்காக பன்னாறு சகன்களிற் போட்டு வைத்திருக்க பணித்தவரும் விருந்துபசரிப்பவரு மோர் பால்!
25. உபசரித்துணவீடு முத்தமர்களோர் பால்! உண்டியல் காணிக்கை வாங்குபரோர் பால்! அபயப் பொருட்களுடன் மாடாடு கோழி அனைத்தையும் வாங்குவார் பின்னுமொரு பாலில்!
26. பின்னுமொரு கருத்து வேற்றுமைகளின்றி பிசகாமலவரவர்க்கிட்ட கட்டளை போல் தன்னுளம் மகிழ்வாக வந்து பணியாற்றி சபை முடித்துப் பின்னரிருப்பிடம் போவார்!
27. இருப்பிடமான எம் மூதூரிலே யுள்ள எழின் மிக்க புகாரியின் சிறப்பினைக் காண வருகின்ற பிறதேச மக்கள் எண்ணிக்கை வகுக்க முடியாதிங்கு வந்து காண்போரே!
28. காணுதற்கரும் பெருங் காரணங்காட்டும் காத்திமுலன்பியா மணிமொழிகளென்னும் பேணுதற்கரிய விந்நூலினைச் செய்த பெரியார் சமர்க் கந்து புக்ஞாவிற் பிறந்தார்!

29. பிறக்கின்ற போது கண் பார்வையை யிழுந்தார்
பெரிது சஞ்சல முறுந்தாய் நிலைமை கண்டு
திறந்துங் கண்ணொளிவு தந்திடு மென்னச்
செப்பினார் கணவில் நபி இபூராகிமானோர்!
30. கணவிலே நபி சொன்ன வார்த்தையது போல
கண் பார்வை யொளி பெற்றுத் துலங்குவது கண்டு
அனை மிக்க மகிழ்ச்சியற்றார் நபி மார்கள்
அருள் வாக்கு எப்போதும் பொய்ப்பதுவு முண்டோ!
31. எப்போதும் கண்ணையிமை காத்திடுதல் போல
இரக்க மொடு தாயன்பு காட்டியே வளர்த்து
தப் பறப் புகாரியெனும் திருநாமந் தரித்து
தவறாது கலை பலவும் கற்றிடச் செய்தார்!
32. கற்றவையனைத் தையும் மனதிலே வைக்கும்
கனதி பெறு ஞாபக சக்தியும் பெற்றார்
முற்றாக வயதொரு பத்திலே குர்லூன்
முழுவதும் பாடமிட்டோதுபவரானார்!
33. ஒதினார் கதீதுகளீரைந்து லெட்சம்
உள்ள கதீத்தனையும் மெத்தன மதாகக்
காதினாற் கேட்டு மனப் பேழையிலிருத்தும்
கலைக் குரிசிலான தனி யாற்றலும் பெற்றார்!
34. ஆற்றல் மிகு நபிகளோம் மண்ணலார் மொழிந்த
அழுத மொழியான திருவாசக மனைத்தும்
ஏற்றமிகு சேகரமான தொரு நூலாய்
இருந்திட வேண்டு மென மனத்தினினைத்தார்!
35. நினைத்தவர் நெடும் வழி காலால் நடந்தும்
நிமிர் மலைக் கணவாய்கள் பல்பல கடந்தும்
மனத்திலே நபி மொழியைப் பாடம் வைத்திருந்த
வாய்மை யுடையோரைத் தேடியே யலைந்தார்!

36. அலைந்து பதினாறாண்டு பல (வு) ரையுங் கண்டு
அண்ணல் நபி சொன்ன மொழி நன்னயமதாக
மலைவின்றி யோதினா லெமுதி வைத்திடுவார்
மார்க்க நெறி வழுவாத உத்தமரிடத்தில்!
37. உத்தம வொழுக்கத்திலுயர்ந்தவர்க ளன்றி
ஒதுவா ரெத்தினை கதீதுகளுரைத்தும்
அத்தனையும் எழுதாது விட்டு வந்திடுவார்
அருமை நபி நாயகம் வார்த்தையல வென்று!
38. நாயகத் தோழர்களாயிரத் தெண்ணாறு
நன்மையுறு சகாப் பாக்களிடத்தினிலிருந்து
ஆய கதீதாறாயிரத்தியறு நாறும்
அதனோ டெழுபத்தைத்தந்து மான தொகை சேர்த்தார்!
39. சேர்த்திடு கதீதுகளனைத்தையுந் திரட்டிச்
சேகரமான தொரு நூலாகச் செய்ய
பூத்தடஞ் குழந்தழகு பொங்கி வழிகின்ற
புரி மதினமா பூமெனும் பகுதிக்கு வந்தார்!
40. வந்த நபி பள்ளிவாசல் மிம்பருக்கும்
மகிமையுறு றெளலா சரிபுக்கு மிடையிற்
கொந்து விரி நந்நபி சுவன பூங்கா வெனக்
குறிக்கின்ற தலத்திலே சென்றினி தமர்ந்தார்!
41. இனிதமார்ந்திருந்திமாம் ஓவ்வொரு கதீதும்
இரண்டு ரக்அத்துச் சுன்னத்துத் தொழுது
புனித முற எழுதி முடித்த பின்னதற்கு
புகாரி ஷரி பென்று நாமம் புனைந்தார்!
42. புகாரி ஷரி பென்னுந் நாமம் புனைந்த
புனித முறு களஞ்சியமான விப் புதையல்
தகாத வழி செல்லுமவர் தமக்கு வழிகாட்டும்
தனியொளி வீச மொரு கலங்கரை விளக்கம்!

43. கலங்கரை விளக்க மெனுமிந் நாலை யோதி
கத்தனிடமிரந்து வருந்திக் கை யேந்தி
கலங்குமவர் தங்களுள்ளங் களி கொள்ள
கன மழை பொழிந்திடு வான் ஆதி பெரியோனே!
44. ஆதி பெரியோனருளை யோது மவ்விடத்திற்
கப்புறமோர் முப்பது மைலின் சுற்றாடல்
தீற்றக் கிடைக்கு மென்றிதைக் கோவை செய்த
சிந்தனைச் செல்வர்கிமாம் புகாரி சொன்னார்
45. சொன்ன தொரு புகாரி மஜ்லிசை யுண்டாக்கி
தோமற விளங்கி வர வேற்பாடு செய்த
நன்மை தரு நத்வதுலுல மாக்கள் சங்கம்
நானிலத்திருந்து பணியாற்றிடவே வாழி!
46. ஆற்றிடு பணிக்குதலி செய்தவர்கள் வாழி
அனுதினமுமோது வோர் கேட்பவரும் வாழி
போற்றிடும் நபி பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தவிப்
புகாரி ஷீபானது என் றென்றும் வாழி!
47. என்றென்று மிருந்திடும் இறையருளும் வாழி
ஏந்தல் நபி நாயகத் தின்கிருபை வாழி
பொன்றாத நற்குணத்துல மாக்க லொலிமார்
ழுமிசை இருந்தறிவு தந்தருள வாழி!
48. தந்திடும் பொக்கிஷமான இப் புகாரி
ஷீபினிலுள்ள இச் சம்பவம் விளக்கி
பந்த முறு காவிய மியற்றயருள் கென்று
பரிந்துரையு மீர்ந்துநல் விளக்கமுந் தந்தோர்!
49. தந்தவரறபிக்கலை கற்ற பெரியோர்
தகுதியுறு ஹஜ்ஜா செய்யுத்தம ஹாஜி
அந்தமுறு அப்துல் ஜபாரென்னு மாலீம்
அறி வோங்கு வாழுவே விளங்க வாழியவே!

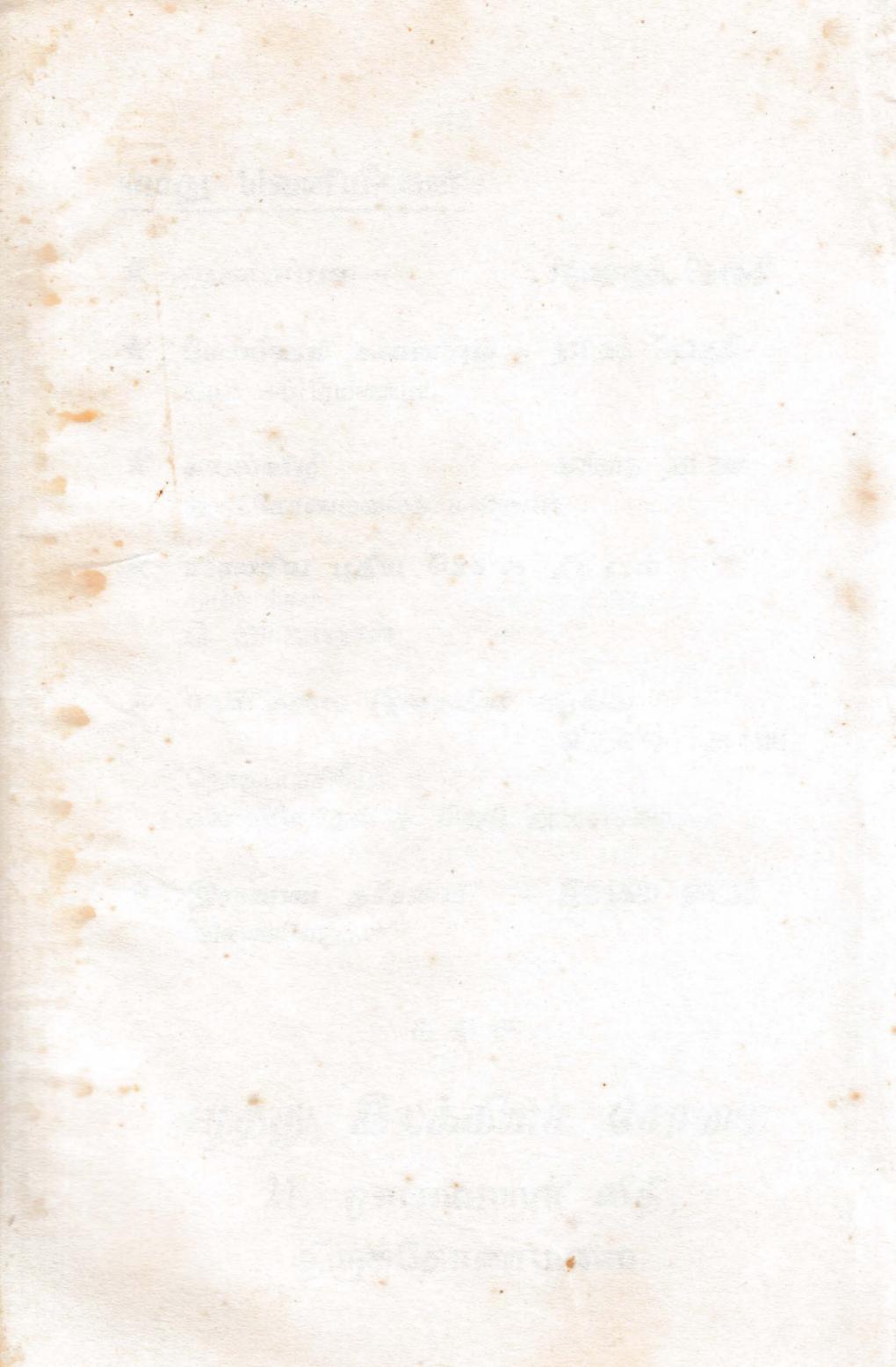
எமது வெள்ளிக்குள்

- ★ ஒற்றைப்பண - சிறுகதைத் தொகுதி
- ★ கோயிலும் கனையும் - நாடகத் தொகுதி
தாபி. சுப்பிரமணியம்
- ★ கயல்விழி - கவிதை நாடகம்
திருக்கோணமலைக் கவிராயர்
- ★ சரரணிய புதிய செயல் திட்டம்
தமிழாக்கம்
இ. இராஜரங்கன்
- ★ 93ல் கலை இலக்கிய அடிய்வு
- கட்டுரைத் தொகுப்பு
தொகுப்பாசிரியர்
கலாவினோதன் த. சித்தி அமரசிங்கம்
- ★ இரவனை தநிசனம் - இலக்கிய நாடகம்
'வீணைவேந்தன்'

* * *

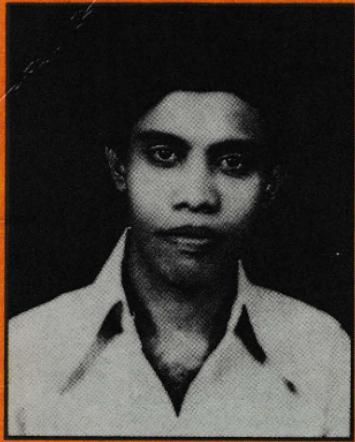
ஸம்த்ரு/ இலக்கியச் சோலை
21, ஒளவையார் வீதி,
த்ருக்கோணமலை.

அறிமுகக் குறிப்பு

தனது எழுத்துக்களின் மூலம் சமுதாயத்திற்குப் பணி புரிய வேண்டும் என்ற ஆர்வங்களாண்ட அப்துல் சமது உபைத்துல்லா பயிற் றப்பட்ட ஓர் கலைப்பட்டதாரி ஆசிரியராவார். 1978ஆம் ஆண்டிலிருந்து எழுத்துகளில் பிரவேசித்து சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை, விமர்சனம், நூல் வெளியீடு போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டு வரு

கிறார். 25ந்து மேற்பட்ட இவரது சிறுகதைகள் சமூத்தில் வெளியாகிய பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. “கடலின் குழந்தைகள்” என்ற இவரது குறுநாவல் ஒன்று “காலநதி” என்ற புத்தகத்தில் வெளிவந்துள்ளது. எழுத்துத்தறையில் தாகம் கொண்ட இவர் 10 வருடங்கள் பத்திரிகையாளராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். சான்றோன், அமுது போன்ற சிறப்பு மலர்களின் இதழாசிரியரான இவர்; தொன்மை வாய்ந்த கங்கைக் காவியத்தின் மூலம் தான் பிறந்த முதூர் மண்ணை அழுங்குப் பிடியாக பக்தி விசுவாசத்துடன் நேசித்து வருபவர். கல்வியிலும் இலக்கியப் பணியிலும் ஈடுபட்டு வரும் இவருக்கு; மாணவருக்கு தமிழகத் தற்பிப்பதிலும், அதனை ஆய்வு செய்வதிலும் நிறைவான அக்கறையும் ஈடுபாடும் உண்டு. ‘முதூர் மைந்தன்’ என்ற புனைபெயரிலும் எழுதி வரும் இவர் முதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் செயலாளராகவும் இருந்து வருகிறார்.

- முதூர் முகைதீன்

